

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra technické a informační výchovy

Bakalářská práce

Lucie Mravcová

**Používané materiály a technologie v praktické výuce
aranžérů a jejich vývoj v čase**

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a uvedla jsem v ní veškerou literaturu a ostatní informační zdroje, které jsem použila.

V Olomouci dne 14. 06. 2023

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Tímto bych chtěla velmi poděkovat prof. PhDr. Milanu Klementovi, Ph.D., za vedení mé bakalářské práce. Poděkování také patří všem účastníkům dotazníkového šetření, za jejich ochotu se výzkumu zúčastnit. Také velmi děkuji své rodině za trpělivost a podporu.

Lucie Mravcová

Obsah

Úvod	5
Teoretická část	6
1 Profese aranžér a vývoj oboru	6
1.1 Historie oboru aranžér	6
1.2 Výuka oboru na středních školách	8
1.2.1 Odborné kompetence	9
1.3 Absolvent oboru Aranžér	9
2 Používané materiály a technologie	11
2.1 Používané materiály	11
2.1.1 Papírové materiály	12
2.1.2 Dřevěné materiály	14
2.1.3 Skleněné materiály	15
2.1.4 Kovové materiály	16
2.2 Používané technologie	17
3 Novodobé materiály a technologie	20
3.1 Plastové materiály	20
3.2 Přírodní materiály	21
3.3 Samolepící folie	23
3.4 Řez samolepících folií	24
3.5 Tisk na 3D tiskárně	25
3.6 Potisk textilu	26
Praktická část	28
4 Kvantitativní výzkum	28
4.1 Dotazníkové šetření	29
4.2 Typy otázek v dotazníkovém šetření	30
5 Průběh dotazníkového šetření	31
5.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření	41
Závěr	43
Seznam použitých zdrojů	45
Seznam obrázků	47
Seznam grafů	48
Seznam příloh	49

Úvod

Aranžéři výkladních skříní bývali v minulých dobách velmi uznávaní. Profese to byla náročná, z důvodu velkého zájmu o to mít co nejvíce zajímavou a kreativní výkladní skříň. Aranžéři byli značně vytiženi a práci měli zajištěnou na celý rok. Aranžovaly se výkladní skříně podle ročního období nebo podle významných témat. V dnešní době původní podstata oboru Aranžér upadá a spíše se ubírá moderním směrem. Dnes je zásadní dobrá reklama a propagace, což je také náplní práce aranžéra.

Téma bakalářské práce používané materiály a technologie v praktické výuce aranžérů a jejich vývoj v čase. Toto téma bylo zvoleno na základě faktu, že autor této práce tento obor vystudoval a již druhým rokem působí jako učitel odborného výcviku na Střední odborné škole obchodu a služeb Štursova.

Cílem této bakalářské práce je získat informace týkající se materiálů a technologií, které jsou používány v průběhu praktické výuky na středních odborných školách, jak jsou žáci spokojeni s možnostmi materiálů, které jim jsou poskytnuty k práci, a technologií, které používají v průběhu odborného výcviku, a zda jsou spíše používány moderní materiály a technologie nebo ty, které se používaly dříve.

První kapitola teoretické části se bude zabývat historickým vývojem oboru Aranžér, aby byl zdůrazněn vývoj této profese. Bude představeno, jakým způsobem probíhá výuka oboru Aranžér na středních odborných školách, odborné kompetence oboru, a také jaké mají v dnešní době uplatnění absolventi tohoto oboru. Další část práce se bude podrobněji zabývat jednotlivými materiály a technologiemi, které se používaly při této profesi, a to již od vzniku aranžérů. Teoretická část bude zakončena zaměřením se na novodobé materiály a technologie, které jsou používány dnes.

Pro praktickou část bakalářské práce byl zvolen kvantitativní výzkum, a to konkrétně dotazníkové šetření. Nejprve budou objasněny pojmy kvantitativní výzkum i dotazníkové šetření. Dále bude upřesněno, jaké jsou jednotlivé typy otázek, které byly zvoleny do dotazníkového šetření. V závěrečné části práce bude přiblížen průběh dotazníkového šetření a bude provedeno podrobné vyhodnocení. Vyhodnocením dotazníku budou zjištěny informace, jakým směrem se dnes obor Aranžér ubírá, zároveň tyto informace budou zásadní pro splnění cíle této bakalářské práce.

Teoretická část

1 Profese aranžér a vývoj oboru

Na počátku je důležité věnovat se historickému vývoji oboru aranžér, který je úzce spjat s propagací a reklamou, aby byl patrný vývoj této profese. Dále se budeme věnovat výuce tohoto oboru na středních školách, a také se budeme zabývat tím, jak aranžéři pracují v dnešní době a jaké mají uplatnění absolventi středních odborných učilišť oboru aranžér.

1.1 Historie oboru aranžér

Profese aranžéra vyžaduje mnohostrannou představivost, kreativitu a nápaditost. Tvořivá práce, kterou aranžér odvádí, by měla být originální, protože v této profesi je důležité zaujmout konečného zákazníka. Sledování moderních trendů je zajisté výhodou, ale také by měl každý aranžér znát historický původ tohoto oboru.

Aranžéři se zabývají nejvíce propagací a reklamou. Pro profesi aranžér je důležité zpropagovat zboží a služby i vytvořit vhodnou, poutavou a originální reklamu. Původ propagace a reklamy sahá až do starověku, kdy si kočovníci vyměňovali své úlovky nebo ruční výrobky na veřejných shromaždištích. S rozvojem měst a vznikem tržišť obchodníci své zboží vystavovali na zemi na rozloženém plátnu nebo v primitivních stáncích. V této době existovali tak zvaní „vyvolávači“, kteří upozorňovali na zboží vykřikováním, zvoněním na zvon nebo bubnováním. Ve starém Egyptu se zboží vystavovalo do dřevěných bedýnek, které se zavěšovaly u vchodu do krámu. V Pompejích byly nalezeny pozůstatky první výkladní skříně a prvních vývěsních štítů. Obchodníci v Římě používali pro propagaci svého zboží proutěné koše nebo dřevěné bedny, které jim sloužily i k přepravě zboží. (Priknerová, 2021)

Ve středověku se rozšiřovala námořní doprava a obchodní cesty, kterými obchodníci přiváželi nové a zajímavé exotické zboží. Rozvíjel se trh, rostla nabídka i poptávka a vznikaly specializované tržiště. Zboží se prodávalo v tak zvaných „krámech“. Okenice těchto krámů byly používány jako pult, ale i jako výklad. Zásadním propagačním prostředkem ve středověku byla komunikace mezi kupujícím a prodávajícím. Vznikla zvláštní forma podomního prodeje, kdy obchodníci chodili od domu k domu a nabízeli různé potřeby pro domácnost. (Szalay, 1973)

Novověk přinesl rozvoj obchodu, manufakturní výroby a další rozvoj propagace. Roku 1440 vznikl knihtisk, který je považován za významný objev novověku a důležitým

prostředkem propagace. Knihtisk nahradil ručně psané oznámení, začali se tisknout plakáty, letáky i inzeráty. Zdokonalovalo se i vystavování zboží. Okna obchodních domů byla zasklená a prodejci začali vystavovat své nejlepší zboží za sklo nebo se zboží vystavovalo přímo v prodejně. Okna dříve sloužící k osvětlení prodejny se začínají používat jako výklad a vznikají první výkladní skříně tak, jak je známe dnes. První výkladní skříně vznikly roku 1850 v Londýně. Vystavování zboží za sklo se dále rozšiřovalo do dalších měst. Podstatou tohoto vystavování nebylo chránit zboží před přírodními vlivy, ale zaujmout kolemjdoucí a vybídnout je k nákupu zboží. (Szalay, 1973)

Koncem 19. století se v Evropě rozšířila průmyslová výroba, což vedlo k rozvoji kultury vystavování zboží. Vznikaly první obchodní domy v Londýně, Paříži, ale i v ostatních velkoměstech. Pořádaly se různé mezinárodní veletrhy, výstavy a propagační akce. Pro podporu reklamy byly používané modernější propagační prostředky jako plakáty, letáky, vývěsní štíty a podobně. Zásadním mezníkem pro propagaci byla soutěž výkladních skříní v roce 1927. V tom samém roce byl založen Reklamní klub, ve kterém byly členy obchodníci, aranžéři, reklamní poradci a tiskaři. Klub školil a pořádal přednášky z oblasti reklamy a vydával svou odbornou literaturu. Reklamní klub měl velice pozitivní vliv na rozvoj aranžování výkladních skříní, výrobu propagačních prostředků a celkové zlepšení propagační činnosti. V roce 1953 vznikají tak zvané krajské aranžovny a propagační střediska. Od roku 1957 se stává důležitým propagačním prostředkem televize a televizní spoty. (Kaplová, Turek, 2005)

Na přelomu 20. a 21. století propagace zcela změnila svůj charakter. Jsou rušena propagační střediska a aranžéři musí začít pracovat samostatně. Reklamní agentury začínají využívat výpočetní techniku pro rychlejší tisk letáků, plakátů, vizitek, firemních štítů, billboardů, velkoplošných reklam, polepů na automobily a podobně. Objevují se nové možnosti používaných technik, technologií a používaných materiálů. Nejdůležitější pro propagaci se stává televize, rádio, internet, noviny a další dostupné média. (Kaplová, Turek, 2005)

V současné době množství aranžovaných výkladních skříní klesá a spíše se aranžéři věnují aranžování interiérů. V hojném množství se používá grafická reklama, světelná reklama i pohyblivá reklama. Každý aranžér by se měl naučit jít s moderní dobou a používat pro propagaci jak zboží, tak i služeb modernější techniky a technologie, které nám dnešní doba nabízí.

1.2 Výuka oboru na středních školách

Výuka oboru Aranžér 66-52-H/01 na středních odborných učilištích probíhá v naší zemi od roku 1963. Žáci se během studia naučí aranžérské dovednosti a dovednosti z oblasti počítačové grafiky. Tvůrčí a kreativní dovednosti uplatní při tvorbě návrhů a realizaci výkladních skříní, při aranžování výstav nebo veletrhů a při práci reklamních i tiskařských agenturách. Pro názornou ukázkou byla vybrána organizace výuky na Střední odborné škole Štursova v Olomouci. (Priknerová, 2021)

„Výuka je organizovaná v tříleté formě denního studia, které je ukončené závěrečnou zkouškou. Ta se skládá z písemné, praktické a ústní části. Odborný výcvik probíhá v odborných učebnách školy. Návrhy a realizaci výkladních skříní žáci provádí v Olomouci nebo ve Šternberku. Odborný výcvik se cyklicky střídá s teoretickým vyučováním buď v lichém nebo sudém týdnu. Pracovní doba je v prvním ročníku 6 hodin, ve druhém a třetím ročníku 7 hodin.“ (Střední odborná škola obchodu a služeb Štursova, 2014)

Tento rok Střední odborné škole obchodu a služeb Štursova přibily nové odborné pracoviště ve firmách XXXLutz a Möbelix. Žáci, kteří vykonávají odborný výcvik na těchto pracovištích, zastávají téměř veškerou práci, jakou zastávají zaměstnanci těchto firem. Konkrétně se jedná o vyskladňování zboží do regálů, komunikaci se zákazníky, úpravě vystaveného zboží v prodejně až k tapetování, výmalbě a dekorování různých bytových sekcí.

„Obor poskytuje ucelený soubor vědomostí, praktických dovedností a návyků z oblasti propagace, aranžování, odborného kreslení, písma, dějin umění a počítačové grafiky. Uplatnění žáci nacházejí v reklamních agenturách a aranžérských centrech při obchodních řetězcích.“ (Střední odborná škola obchodu a služeb Štursova, 2014)

Jak uvádí Střední odborná škola obchodu a služeb Štursova (2014) na svých webových stránkách, každý absolvent oboru Aranžér by měl ovládat tyto odborné kompetence:

- ovládá odbornou terminologii oboru;
- umí pracovat s aranžérským materiálem a nářadím;
- ovládá techniky aranžérských prací;
- dokáže zhotovit poutače a dekorace různých druhů;
- dokáže navrhnout a realizovat drobné propagační akce a využít vhodných reklamních prostředků;
- ovládá informační a komunikační technologie, umí použít grafický program pro návrh práce;

- *používá jednoduché výtvarné a grafické techniky a dokáže je aplikovat v aranžérské praxi;*
- *umí zhotovit cenovky, popisky a informační tabule k vystavenému zboží a exponátům.*

1.2.1 Odborné kompetence

Školní vzdělávací program Aranžér a propagační výtvarník (2020, str. 6, str. 7) uvádí následující odborné kompetence:

- *Zhotovovat propagační prostředky, aranžovat a dekorovat výkladní skříně, ucelené prostory expozic a výstav;*
- *využívat v aranžérské praxi poznatky z dějin výtvarného a lidového umění;*
- *aranžovat dárkový koš a kazetu, zvládat techniku živé i suché vazby, ozdobné dárkové balení zboží;*
- *zhotovovat cenovky, popisky a grafické informace k vystaveným exponátům;*
- *upravovat a aranžovat výkladní skříně, prodejní prostory a výstavy s ohledem na sortiment zboží, sezónu, společenskou příležitost;*
- *navrhovat, realizovat a propagačně zajišťovat propagační akce menšího rozsahu;*
- *zpracovávat propagační úkol na dané téma – libreto, scénář, návrh, maketa a realizace;*
- *ovládat základní techniky aranžérských prací;*
- *vytvářet propagační prostředky různého charakteru;*
- *dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci;*
- *usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, výrobků nebo služeb;*
- *jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje.*

1.3 Absolvent oboru Aranžér

Po úspěšném vykonání závěrečných zkoušek mohou žáci dále pokračovat v nástavbovém studiu Podnikání nebo Propagace na jakékoli škole, která tyto nástavbové obory nabízí. Další možností je studovat různé grafické obory, obory zaměřené na tvorbu reklam nebo obory zaměřené na tiskařské a tiskové techniky. Pokud se absolventi rozhodnou, že už nadále

studovat nechtějí mohli by najít uplatnění při realizaci větších i menších propagačních akcí, při úpravách různých typů výstav a veletrhů i při aranžování výkladních skříní.

Samotný obor Aranžér bohužel v dnešní době moderních technologií a pokroků upadá. Možností je zřídít si živnostenské oprávnění a obtížně si hledat zákazníky a najít si uplatnění v aranžování výkladních skříní. Budoucnost tohoto oboru je ve spojení s propagačním výtvarníkem. Je mnoho reklamních agentur, společností, které vytváří reklamu a společností zabývajících se tiskem v různých podobách. Školy už se snaží zahrnovat do výuky nejen základy aranžérských činností, ale i činnosti spojené s grafikou. Pro žáky je důležitý alespoň základ znalostí v grafickém odvětví a po studiu se více zaměřit na pokračování tímto směrem. Pojmenování Aranžér může postupně mizet a bude se vyučovat propagace a tvorba reklamy. Dnes je vysoká konkurence u všech firem. Pro firmy je zásadní dobrá a kvalitní reklama. Perspektivní pracovník s perfektními znalostmi tvorby propagačních prostředků, znalostmi grafických programů sloužících pro tvorbu návrhů propagačních prostředků, znalostmi moderních způsobů tisku propagačních prostředků bude pro firmy zásadním pracovníkem. Do budoucna by bylo jistě vhodnější aranžování výkladních skříní zahrnout jen jako okrajové, a hlavně se věnovat výuce zaměřené na propagaci a grafiku. Díky tomu by žáci měli větší možnosti uplatnění se v praxi, určitě větší, než jak je tomu dnes.

Obr. č. 1: Výkladní skříň s bytovým textilem.

(Zdroj: Vlastní zdroj)

2 Používané materiály a technologie

Používané materiály a technologie jsou pro aranžéry zásadní pomocníci při práci. Popsány budou materiály a technologie, které byly využívány při odborném výcviku v dřívějších dobách, avšak se používají do dnešní doby. Materiálů a technologií se při aranžérské praxi využívá velké množství. Aranžéři jsou kreativní a s použitím své bohaté fantazie musí umět použít veškerý materiál, který mají k dispozici a vytvořit z něj dokonalý výtvar. Z důvodu velkého množství používaných materiálů a technologií, bude zmíněno jen několik vybraných materiálů.

2.1 Používané materiály

Při své práci aranžér používá různorodý materiál. Většina materiálů, které aranžéři používají, nejsou speciálně vyráběny pro jejich tvorbu, ale za pomoci fantazie, důvtipu a kreativity musí aranžér umět využít vlastnosti veškerého materiálu, který se mu dostane pod ruce, k výrobě efektivních a zajímavých výrobků. Aranžéři si vyrábějí potřebné pomůcky, jako jsou například aranžérské podstavce, stojánky a rámy nebo dekorace, nápisy, poutače a podobně. Poznat všechny materiály a znát jejich vlastnosti je pro aranžéra stejně důležité, jako znát zásady aranžování nebo tvorby propagačních prostředků. Používání různorodých materiálů napomáhá vytvářet určitou atmosféru. Některé z materiálů jsou specifické pro určité období, a tím dokáže aranžér vytvořit u zákazníků přesnou představu o daném období, aniž by se ke své práci vyjádřil slovně. (Kafka, 1964)

Aranžérské materiály lze rozdělit podle použití na:

- základní materiály;
- doplňkové a dekorační materiály.

Základní materiály podmiňují nosnost a stabilitu pomůcek a dekorací. Patří sem zvláště dřevo, drát, lepenka, sklo, některé plastické hmoty, textil a podobně. Při používání tohoto materiálu je důležité myslet na vhodnou povrchovou úpravu, aby působil esteticky a vyjádřil to, co aranžér jeho použitím zamýšlel. (Szalay, 1973, str. 29)

Doplňkové a dekorační materiály svými charakteristickými vlastnosti mají vytvořit vhodnou atmosféru a náladu a vystihnout období i sezónu a vystihnout módní trendy. Patří sem různé druhy papíru, šňůry, stuhy, bužírky, přírodní materiál, plastické hmoty, dekorační textilní materiál, lepidla a různé barvy. (Szalay, 1973, str. 30)

2.1.1 Papírové materiály

Papírové materiály jsou stále nejvíce používaným materiálem v aranžérské praxi. Papír je tenký a hladký materiál. Vyrábí se z vláknitých surovin. Původ surovin použitých k výrobě je obvykle rostlinný. Mezi používané suroviny patří dřevo, bavlna, len, konopí atd. Nejobvyklejším materiálem pro výrobu papíru je buničina vyrobená ze dřeva, většinou smrkového. Původ surovin použité pro výrobu papíru může být i živočišný, nerostný nebo syntetický. Z papíru aranžéři tvoří cenovky, propagační prostředky, poutače a dekorativní prvky. (Szalay, 1973, str. 30)

Druhy papíru využívané aranžéry:

- normalizované formáty papíru od A0 po A8;
- balící papír;
- kladívkový papír;
- pauzovací papír;
- lepenka;
- tapety;
- celofán;
- ruční papír.

Normalizované formáty papíru

Normalizované formáty papíru řady A jsou velmi často používaným materiálem. „Jako základ pro rozměry normalizovaného formátu řady A se bere 1 m^2 , což je formát A0“ (Szalay, 1973, str. 32). Celkem je devět velikostí papíru řady A. Každá má jinou velikost a nejvíce používané v aranžérské praxi jsou velikosti A1 až A5.

A0	čtyřnásobek archu	860 x 1 200 mm
A1	dvojnásobek archu	610 x 860 mm
A2	arch	430 x 610 mm
A3	půlarch	305 x 430 mm
A4	čtvrtarch	215 x 305 mm
A5	list, osmina archu	152 x 215 mm
A6	půllist	107 x 152 mm
A7	čtvrtlist	76 x 107 mm
A8	osmina listu	53 x 76 mm

Balící papír

Balící papír se dodává v rolích různých délek a šířka se pohybuje od 50 cm do 150 cm. Balící papír slouží k přenášení a zvětšování kreseb a k balení různých dárkových předmětů nebo propagačních prostředků. Balící papír může také sloužit jako podkladový materiál pro barevné nátěry nebo tapetování. (Kafka, 1964, str. 31)

Kladívkový papír

Kladívkový papír nazývaný též jako rýsovací papír nebo laicky nazývaný tvrdý papír. Tento typ papíru má větší gramáž a dodává se ve velikosti A1 až A4. Má oboustranně hladký povrch. Tvoří se z něj cenovky a popisky, lze na něj psát tuší nebo malovat různými barvami. Používá se k výrobě šablon, dekoračních prvků nebo plastických poutačů. (Kafka, 1964, str. 31)

Pauzovací papír

Pauzovací papír se využívá při speciálních technikách, při kterých je vyžadována průhlednost tohoto typu papíru. Je tenký, křehký a má nízkou gramáž. Dle Kafky (1964, str. 27) se nejčastěji využívá při přenášení kreseb nebo při vyřezávání šablon používaných pro sítotisk.

Lepenka

V běžném životě tento typ papíru nazýváme karton. Aranžérovi se vždy hodí jakákoliv kartonová krabice pro vytvoření poutače, plastických písmen nebo různých dekorací. V praxi se používají více vrstvé nebo jednovrstvé lepenky. Více vrstvá lepenka mívá 2-7 vrstev a používá se na výrobu dekoračních krabiček a plastických prvků. Jednovrstvá lepenka má pouze jednu vrstvu, vyrábí se ve více barevných variantách a používá se na výrobu dekorací nebo plastického povrchu na různé podklady. (Kafka, 1964, str. 38)

Tapety

Aranžérské tapety jsou dodávány v různých jednobarevných nebo více barvených rolích. Mohou mít různé potisky a struktury povrchu. Mohou být použity i k navození atmosféry ve výkladní skříni. Jak mj. i Kafka (1964, str 25) uvádí, se tapety používají k vytapetování výkladních skříní nebo k polepování ploch.

Celofán

Celofán je lehký průsvitný materiál bezbarvý i barevný. Používá se nejvíce k balení dárkového zboží. Mimoto se používá ke zhotovování barevných transparentních dekorací, kde se na sebe lepí celofán různé barvy, a tak se vytvářejí efektní prvky. Jako zajímavou techniku Szalay (1973, str. 32) popisuje výrobu květů z barevného celofánu.

Ruční papír

Ruční papír není až tak používaný, ale patří mezi nejlevnější papírové materiály. Aranžér se tento typ papíru může vyrobit sám a použije k tomu pouze staré noviny a vodu. Lze přidat i potravinářské barvivo k získání barevného papíru nebo různé flitry, květy a dekorace pro efektivní dojem. Ruční papír se používá pro výrobu pozvánek, svatebních oznámení a narozeninových blahopřání. (Samosebou, 2019)

2.1.2 Dřevěné materiály

Dřevo patří mezi základní aranžérské materiály kvůli své nosnosti a pevnosti. Ve většině případech se dřevěný materiál nepoužívá vytvoření dekorací, ale spíše na výrobu pevných konstrukcí a aranžérských pomůcek. Aranžéři používají jen některé dřevěné materiály, a to:

- latě;
- překližka;
- hobra;
- sololit;
- drobný dřevěný materiál.

Latě

Latě slouží jako nosný materiál. Z latí se tvoří nosné konstrukce pro poutače a dekorace. Můžeme z nich vytvořit rámy, které nám slouží k vystavení plakátů, poutačů i nápisů. Z tenkých latí můžeme vytvořit i doplňkové dekorace jako například žebříky, plůtky, lavičky, a podobně. Díky barevnosti dřeva umožní ve výkladní skříni vyniknout barevnému zboží. (Szalay, 1973, str. 33)

Překližka

V aranžérské praxi se objevuje velice málo. Tento dřevěný materiál je velice náchylný na povětrnostní vlivy a vlhkost. Překližka se postupně začíná nahrazovat plastickými hmotami nebo sololitem. Nejvíce se používá ke zhotovení plastických písmen, které se z překližky vyřezávají lupénkovou pilkou. Někdy se používá k obložení stěn, podlahy a stropu ve výkladní skříni. (Szalay, 1973, str. 33)

Hobra

Hobra je dřevovláknitá deska. Je univerzálním a vhodným materiálem pro tvorbu výkladových dekorací a výstav. Zpracování je velmi jednoduché, řeže se strojovou, pásovou nebo ruční pilou. Povrh hobry se musí vždy otápetovat, a poté nabarvit. Jak popisuje Szalay (1973, str. 33), jako první celou plochu hobry otápetujeme papírem, po vyschnutí ji nabarvíme a po uschnutí můžeme již hobru řezat.

Sololit

Sololit ve velké míře nahrazuje dřevo a hlavně překližku. Používá se na výrobu větších konstrukcí, podstavců a stojánků. Kvůli jeho křehkosti z něj nelze vyřezávat drobné věci. Povrh sololitu lze tapetovat nebo nastříkat nitrolakem. (Szalay, 1973, str. 34)

Drobný dřevěný materiál

Drobný dřevěný materiál používáme především k dekoraci a tvorbě doplňkových propagačních prostředků. Do drobného dřevěného materiálu patří špejle, různé špachtle, dřívka, kolíčky, a podobně. Tento materiál můžeme použít, i jako aranžérské nářadí, které použijeme k rozmíchání barev či lepidel.

2.1.3 Skleněné materiály

Sklo je používané jako efektní, průhledný a levný materiál. Barvení skla a rytí do skla umožňují zajímavé možnosti pro navození sezónní nálady. Skleněný materiál působí ve výkladní skříni lehce a vzdušně. Tento materiál je při aranžování používán mnoha způsoby. Větší skleněné plochy jsou využívány pod vystavované zboží a drobnější skleněný materiál se používá při výrobě dekorací. Mezi skleněné materiály patří:

- skleněné tabulky a tyče;

- skleněná drť;
- zrcadla.

Skleněné tabulky a tyče

Skleněné tabulky se používají v kombinaci s kovovými podstavci a stojánky. Používané skla mají tloušťku 3 až 5 mm. Hrany by měly být zabroušené, aby se zabránilo poranění při manipulaci. Pokud je potřeba, lze tabulky řezat diamantovým kolečkem. Podle Szalaye (1973, str. 35) můžeme skleněné tabulky upravovat barvením, leptáním, škrábáním i kombinovat s jinými materiály.

Skleněné tyče se používají o průměru 2 mm až 3 mm. Větší průměry jsou vhodné při vystavování textilního zboží. Slouží jako elegantní a estetická dekorace do výkladní skříně. Mohou se i lámat kvůli vytvoření zajímavých obrazců. (Szalay, 1973, str. 36)

Skleněná drť

Szalay (1973, str. 36) radí skleněnou drť k dekoračním materiálům. Je velmi levný a vytvářejí se z ní elektivní a poutavé dekorace. Skleněnou drť lze získat například z nadrcení vánočních ozdob, a tím získáme různé barevné kombinace. Z drtě se tvoří dekorační prvky k různým sezónám, efektivní nápisy a lesklé povrchy.

Zrcadla

Zrcadla vytvářejí ve výkladní skříně zajímavý a elegantní efekt. Používají se v kombinaci se světly a v případě, že potřebujeme manipulovat s prostorem. Se zrcadly ve výkladní skříně musíme pracovat velmi opatrně, jak i Szalay (1973, str. 35) upozorňuje, mohou díky nim být odhalené zákazníkům veškeré nedokonalosti.

2.1.4 Kovové materiály

Kovový materiál má při aranžérské tvorbě různé přednosti. K výhodám tohoto materiálů patří dobrá tvárnost, velká nosnost a trvanlivost vyrobených věcí. Kovové materiály se používají k výrobě aranžérských pomůcek, stojánků, podstavců nebo drátěných programů sloužících k zavěšování zboží. Také je to velmi originální materiál pro výrobu poutačů a různých dekorací. Nejvíce používané kovové materiály jsou:

- plech;
- dráty;

- alobal.

Plech

Plech se většinou používá z důvodů estetických, dále pro jeho trvanlivost, ušlechtilost a kvůli plastickým vlastnostem. Plech se používá o tloušťce 0,3 mm do 1 mm. Plastických vlastností využíváme při výrobě poutačů a pouličních reklamních panelů. Pro výrobu dekorací se používá jen tenčí plechové fólie kvůli snadné manipulaci s materiálem. Plech můžeme barvit několika způsoby, Szalay (1973, str. 34) např. uvádí lakování, natírání či sprejování.

Dráty a alobal

Dráty jsou dobře tvarovatelný materiál. Má vysokou pevnost a trvanlivost. Silné a tuhé dráty jsou vhodné pro upevňování a spojování. Tenké, měkké a barevné drátky používáme pro dekorování a pro speciální techniku zvanou drátkování. Alobal je měkký a velmi dobře tvarovatelný materiál. Má křehký zlom, ale je trvanlivý. Je vhodný pro výrobu dekorací, a jako povrchová úprava. (Szalay, 1973, str. 35)

2.2 Používané technologie

Pojem technologie je velice často zaměňován s pojmem technika, i když oba pojmy spolu úzce souvisí. Pojem technika zahrnuje prostředek pro konání činnosti například nástroje, stroje a zařízení, kdežto technologie je proces konání výroby (Daneš, 1994).

V aranžérské praxi je od počátků tohoto oboru využíváno několik technologií, vybrané technologie jsou popsány níže v této práci.

Technologie knihtisku

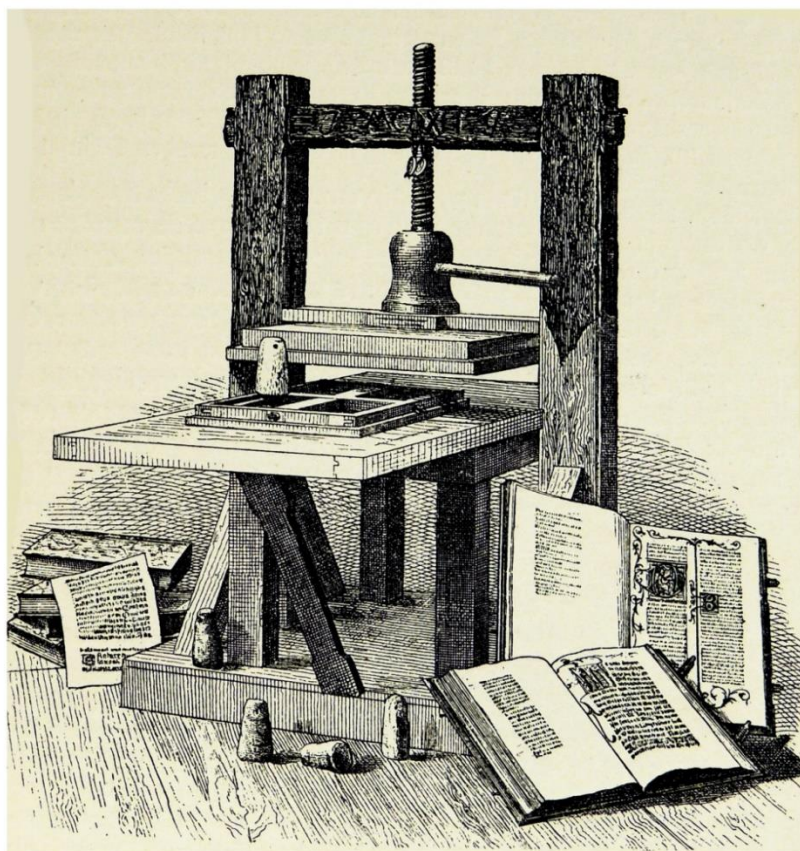
Knihtisk je nejstarší používaná tisková technika v propagaci. Jak již bylo výše zmíněno, knihtisk byl vynalezen roku 1440 německým zlatníkem Johannesem Gutenbergem. Kovová písmena odléval z matric a sestavoval je do řádků. Tiskovou formu potřel pomocí tampónů černí, vložil formu do dřevěného lisu a tiskl. Tato tisková technika je též nazývána jako tisk z výšky, to znamená, že tiskové prvky jsou vyvýšeny nad prvky netisknoucími. Do tiskové techniky z výšky patří i linoryt, dřevořez a dřevoryt, které fungují na stejném principu. Knihtiskem se dříve tiskly první reklamní oznámení a inzeráty (Kaplová, Turek, 2005, str. 73).

Technologie kamenotisku

U technologie kamenotisku neboli tisku z plochy, jsou tisknouce i netisknouce prvky na tiskové formě ve stejné úrovni. Tisk je založen na vzájemném odpuzování vody a mastnoty. Tiskovou formu tvořila hladká vápencová deska. Na tiskovou desku se vytvoří kresba mastnou barvou nebo křídou, deska se navlhčí vodou a hned se nanese na desku tiskařská barva. Tiskařská barva ulpí jen na kresbě a navlhčená místa tiskařskou barvu nepřijmou. Vyškovská a kolektiv (1969, str. 14) uvádějí, že touto technikou se tiskly většinou noty nebo barevné plakáty.

Technologie hlubotisku

U tisku z hloubky jsou tiskové prvky vyryty nebo vyleptány pod úroveň netisknoucích prvků. Tisková barva se nanese do prohlubní, přebytky se setřou nožem a tlakem se přenáší na potiskovaný materiál. Když je prohlubeň hlubší, barva je na otisku sytější. (Kaplová, Turek, 2005, str. 73)

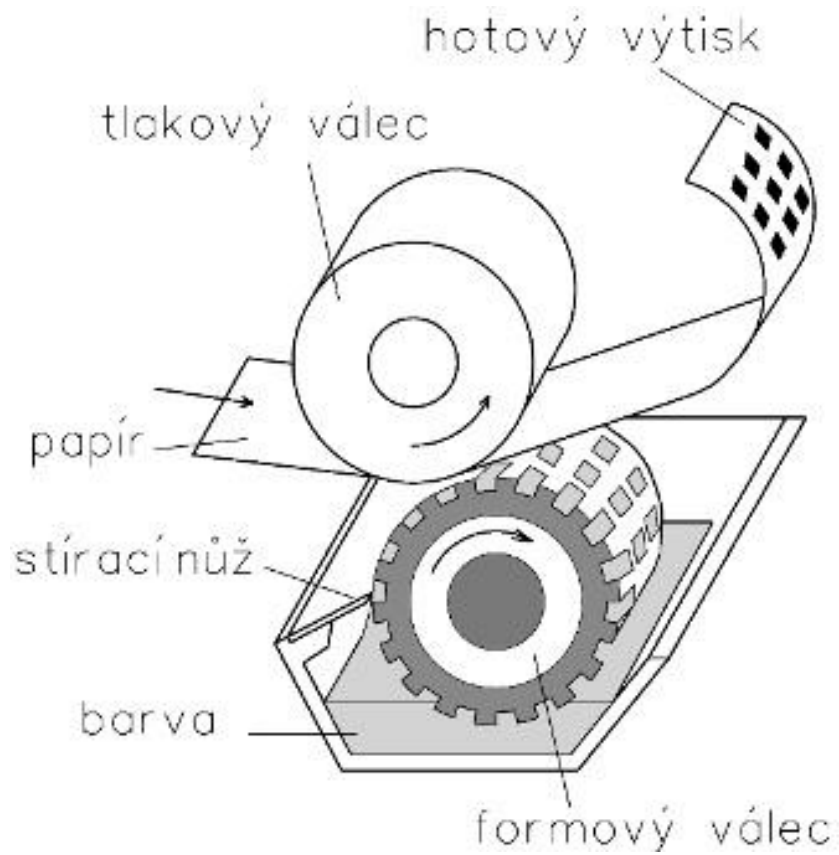
Obr. č. 2: Lis na knihtisk.

(Zdroj: <https://pepikhipik.com/2023/01/08/jak-knihtisk-zmenil-svet-a-spolecnost-a-proc-jeho-strujce-zemrel-chudy/>)

Obr. č. 3: Tisk z plochy.

(Zdroj: <https://www.fler.cz/blog/litografie-aneb-kamenotisk-otazky-a-odpovedi-41897>)

Obr. č. 4: Hlubotisk.

(Zdroj: <https://www.literadesign.cz/reklama/hlubotisk-zakladni-rozdeleni/>)

3 Novodobé materiály a technologie

Tato kapitola je zaměřena na materiály a technologie, které se používají v dnešní moderní době. Doba jde kupředu a všechno se zdokonaluje. Není tomu jinak i při aranžérských materiálech a technologiích. Doba 21. století je spíše digitální, jak bylo zmíněno v dřívější kapitole, dnešní aranžéři najdou uplatnění spíše v reklamních nebo tiskařských agenturách. Ve výkladních skříních dominují světelné, pohybové, zvukové a digitální technologie. Pokud něco z toho výkladní skříně nemá, stává se pro zákazníka nezajímavá. Pokud se budeme bavit o materiálech, které se v dnešní době používají často, tak nesmíme zapomenout na plastové materiály a samolepící fólie. I když nově už se od plastových materiálů opouští a přechází se spíše k přírodním materiálům. Z technologií bude níže popsán řez samolepících folií na řezacím plotru, 3D tisk a techniky potisků na textilie. Jistě je více používaných materiálů i technologií, které aranžéři využívají, ale tato práce bude zaměřena na ty, které autor této práce zná a má s nimi zkušenost.

3.1 Plastové materiály

Plastické materiály neboli plast, jsou používány jako náhražky jiných materiálů. Plast je podstatně levnější než ostatní materiály. Nejčastěji se používá jako náhražka skleněných materiálů. „*Plastické hmoty jsou materiály, které nevznikly ze základních přírodních surovin přímo, ale náročnou laboratorní cestou*“ (Souček, Vsetečka, 1988, str. 114), i z tohoto důvodu už plast z ekologického hlediska upadá a je nahrazován přírodními materiály, které budou zmíněny později v této práci.

Polystyrén

Polystyrén je poměrně nový materiál, který je u aranžérů využíván nejčastěji. Má perfektní tvarovací vlastnosti, dá se dobře opracovávat, je lehký a levný. Řezat a tvarovat ho můžeme rozpáleným nožem nebo odporovým drátem. Vytvářet z polystyrénu můžeme poutače, stojánky, reklamní texty nebo dekorace. Můžeme ho natírat latexovými i temperovými barvami. Pro lepší estetický vzhled je vhodnější sprejování, ale musíme vybírat barvy ve spreji, které neobsahují aceton, jak upozorňuje Szalay (1973, str. 36), protože aceton působí, jako rozpouštědlo polystyrénu.

Plexisklo

Plexisklo neboli organické sklo je průhledný a esteticky působivý materiál. Kvůli jeho vysoké ceně a náročnosti při zpracování tento materiál aranžéři tak často nepoužívají. Plexisklo se hlavně používá při výrobě trvalejších aranžérských pomůcek nebo dekorací. Trvalejší aranžérské pomůcky jsou na příklad stojánky a podstavce. Materiál můžeme tvarovat při teplotě 140 °C. Plexisklo je dodáváno i v různých barvách, které můžeme použít ke zhotovení zajímavých a estetických dekorací. (Szalay, 1983, str. 37)

Netkaná textilie

Textilie se lisuje z přírodních nebo syntetických vláken. Dekorační netkaná textilie se vyrábí v různých barvách i s rozdílnou hustotou vláken a tloušťkou. Tento materiál Szalay (1973, str. 38) uvádí jako vhodný k dekoraci interiérů, jako jsou například sváteční tabule, dále k dekorování květin, k úpravě povrchů nebo k vytvoření závěsů.

Modurit

Modurit je bělavá, plastická, polotuhá a snadno tvarovatelná hmota. Před modelováním můžeme modurit obarvit pigmentovými barvami. Je možné pořídit si i modurit barevný, ale dostupný je jen omezený počet barev, jako bílá, žlutá, červená, zelená, modrá a hnědá. Po vymodelování se modurit nechá vytvrdnout ve vroucí vodě nebo horkým vzduchem. Tvoříme z něj různé trvalejší dekorace. (Szalay, 1983, str. 39)

3.2 Přírodní materiály

Celý svět je zahlcený plastem, a proto se od plastových materiálů opouští a nahrazují se přírodními materiály. Je tomu tak v téměř každém odvětví, tudíž aranžéři nemohou být pozadu. Lidé se začínají vracet do přírody a využívají čím dál více přírodní produkty. Když aranžér do své výkladní skříně vloží dekorace z přírodních materiálů, jistě to zákazník pozitivně ocení.

Přírodní materiál je výhodný pro vytvoření určité sezóny. Výhodou materiálu je cena a nenáročnost. Získat ho můžeme téměř všude a skoro nic nás to nestojí. (Szalay, 1983, str. 39) Z přírodních materiálů můžeme použít dřevo, kůru, jehličí, korek, mech, rákos, slámu, bambus, květy, větve stromů, kameny, písek, sisal, proutí, mušle, listy, plody stromů. Z důvodu velkého množství přírodních materiálů budou dále popsány jen ty nejzajímavější.

Korek

Jeho struktura a barva sama o sobě navozuje atmosféru přírody. Korek používáme natvorbu různých plastických dekorací, poutačů a panelů. Nevýhodou tohoto materiálu je jeho křehkost, proto s ním pracujeme opatrně. Z korku lze tvořit celé figurální skupiny nebo různé mozaiky. Ničím korek nenatíráme jen ho lakujeme bezbarvým lakem pro zvýraznění zajímavé textury. Využití ho můžeme také na výrobu informačních panelů a nástěnek. (Szalay, 1983, str. 40)

Sláma

Ze slámy můžeme zhotovovat prostorové dekorace, tak že stébla přišíváme nebo lepíme na tužší plátno, a tak nám vzniknou slaměné plochy potřebné k dekorování. Sláma nám vytváří ve výkladní skříni letní atmosféru. Při tvorbě dekorací můžeme slámu kombinovat s korkem nebo bambusem. Slámu lze i barvit a docílit tím zajímavých efektů. (Szalay, 1983, str. 40)

Bambus

Dle Szalaye (1973, str. 40) se jedná o přírodní materiál, kterým doplňujeme zboží tropického původu, anebo se zbožím letního charakteru. Bambusové tyče poskládané těsně vedle sebe nám může i výkladový prostor rozčlenit na více menších prostorů. Můžeme z něj vytvářet i stabilní stojánky, podstavce, dekorace, dokonce i reklamní nápisy.

Šišky a jehličí

Nápaditý a zajímavý materiál pro navození vánoční i zimní atmosféry. Z jehličí můžeme vázat věnce nebo je i použít samostatně jako dekorace. Šišky používáme jako dekorace do věnců i jako doplňky do vánočních výkladních skříní ke zboží. Oba materiály lze nastříkat bílou barvou ve spreji pro získání efektu zasněžené výkladní skříně.

Mušle, písek, kamínky

Tyto tři typy přírodních materiálů nám slouží pro navození exotické a letní atmosféry. Prostředí léta a exotické dovolené používáme ve výkladní skříni během letních měsíců. Mušle a kamínky můžeme lepit na podklad a tvořit zajímavé povrchy, ale jinak slouží jako doplňkové dekorace.

3.3 Samolepící folie

Samolepící folie jsou v současné době nejpoužívanější materiál v propagaci. Používá se pro celoplošné polepy, polepy aut a dopravních prostředků, polepů vývěsních štítů, orientačních cedulí a mnoho dalších využití.

„Samolepící folie, nebo se jím také říká samolepící tapety. Jsou složeny ze dvou vrstev. Vrchní vrstva je tvořena PVC dekorovanou fólií, na které je nanášené lepidlo. Spodní vrstva je opatřena podkladovým papírem, který je potištěn rastrovou mřížkou pro snadné měření a stříhání. Samolepící fólie je stálobarevná, termoplastická, omyvatelná a odolná vůči oděru.“ (Folie-tapety, 2019)

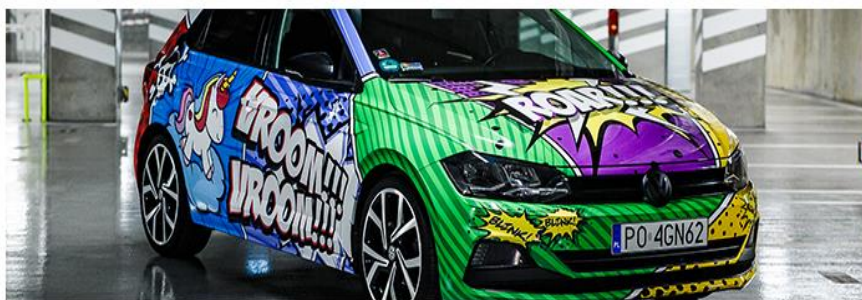
„Samolepící folie mohou být s dekorem např. dřeva, cihel, kamene, betonu nebo mohou být také jednobarevné a se spodní lepicí vrstvou. Jednobarevné samolepící fólie jsou v matném nebo lesklém provedení.“ (Vavex, 2023)

Na trhu jsou dostupné mnohé folie s mnoha využitími. Folie vhodné pro světelnou reklamu, okenní folie, folie magnetické nebo nažehlovací folie. Dnešní moderní technologie přináší spousty možností i při výběru folií a jejich použití. Celoplošné polepy aut, zatemnění oken v domácnosti nebo na autech, světelné a reflexní polepy a mnoho dalších je u firem velice žádané a pro reklamu užitečným přínosem z hlediska propagace. Nové techniky a materiály lákají spousty nových zákazníků.

Obr. č. 5: Světelná reklama.

(Zdroj: https://shop.spandex.com/cs_CZ/materialy-pro-graficky-prumysl-a-signmaking/svetelna-reklama/c/Z06)

Obr. č. 6: Polep auta.

(Zdroj: https://shop.spandex.com/cs_CZ/materialy-pro-graficky-prumysl-a-signmaking/car-wrap/c/Z03)

3.4 Řez samolepících folií

Samolepící folie vyřezáváme na řezacím plotru. Tato technologie šetří v reklamě spousty času, protože se nic nemusí vyřezávat ručně, jen se navrhne motiv v grafickém programu a plotr jej sám vyřeže. Plotr nevyřezává jen samolepící folie, ale může vyřezávat z různých materiálů jako papír, nažehlovací folie, šablonový materiál, koženka, látka a další, jen musí být dodržena tloušťka materiálu do 2 mm. Plotr by se dal přirovnat k tiskárně, rozdíl je v tom, že tiskárna nanáší barvu na papír a plotr motiv přímo vyřízne. Řezacích plotrů je mnoho druhů i v mnoha velikostech. Na drobné výřezy stačí menší plotr, ale reklamní agentury využívají na velkoplošné reklamy řezací plotry za milionové částky. (DIY Česky, 2017)

Aranžéři řez na plotru využívají téměř na stejnou činnost jako reklamní agentury, jen v menším měřítku. Na plotru lze vyřezat jakýkoliv text, různé šablony, dekorační prvky, které se lepí na stěny výkladních skříní, a podobně. Aranžérovi si stačí vytvořit návrh v počítači, vložit do plotru požadovanou folii, návrh převést do plotru a texty nebo dekorace jsou na světě.

Obr. č. 7: Řezací plotr.

(Zdroj: <https://material.refo.cz/rezaci-plotry-gcc/2084-rezaci-plotr-gcc-puma-iii-60-s-optikou.html>)

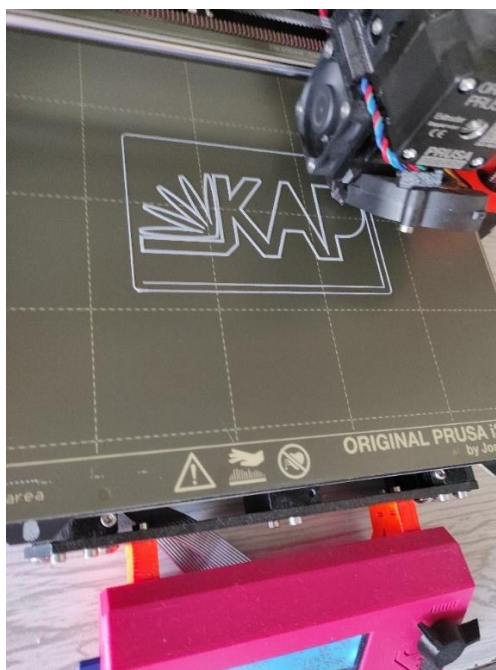
3.5 Tisk na 3D tiskárně

Mezi moderní technologie zajisté patří 3D tisk. Významným českým vynálezcem, který se věnuje 3D tisku je Josef Průša. Díky němu se 3D tiskárny rozšířily i na základní, střední a vysoké školy. Spustil projekt „Průša do škol“, školy si měly vymyslet zajímavý nápad, jak by využily 3D tisk při výuce a pokud byl nápad kreativní škola 3D tiskárnu získala.

Josef Průša (josefprusa.cz) říká: „3D tisk je proces, při kterém se z digitální předlohy (3D model) vytváří fyzický model. Je to proces aditivní, to znamená, že se materiál přidává. Narozdíl od obráběcích strojů, kde se z celistvého bloku materiál odebírá, až zbyde jen požadovaný tvar.“

Josef Průša (josefprusa.cz) také říká: „Objekt vzniká vrstvu po vrstvě natavováním tenkého proužku plastového materiálu. Představte si, že váš model rozkrájíte na plátky jako bramboru na chipsy, a poté každý z řezů nakreslíte pistolí na tavné lepidlo. Žádná raketová věda.“

Tato novodobá technologie umožňuje aranžérům nekonečné možnosti. Aranžér si v podstatě může vytisknout cokoli ho napadne. Důležité je si vytvořit model a poslat ho do 3D tiskárny. V tomto případě se fantazii meze nekladnou, jen se musí přihlédnout k velikosti tiskárny, 3metrovou Eiffelovu věž tiskárna na jednu nevytiskne.

Obr. č. 8: Tisk šablony na 3D tiskárně.

(Zdroj: Vlastní zdroj)

3.6 Potisk textilu

„Potisk je symbolem dnešní reklamou nabitě doby. Nejvíce je využíván na nápadité reklamní předměty. Protože takové reklamní a firemní propisky, bločky a flashky jsou přece cool. Potisk lze použít nejen na typické reklamní předměty, ale především na textil. A právě u něho to začalo. Potisk totiž vůbec nepatří mezi objevy moderní doby.“ (Attack promotion, 2016)

V dnešní době je nejvíce používaná technologie sítotisku, sublimačního tisku, digitálního potisku nebo již dříve zmíněné zažehlovací folie. Opět to jsou technologie, při kterých lze vytvořit téměř vše. Základem je vytvoření návrhu a přenést ho na požadovanou textilii. Přiblížíme si tři technologie potisku, a to sítotisk, sublimační tisk a digitální tisk.

„Sítotisk je odolný proti opotřebení i námaze a jeho technologie spočívá v protlačení vybraných barev průchodnými místy v šabloně přímo do struktury textilu. Má jenom jednu nevýhodu. Z důvodu náročného nastavení stroje není vhodné tuto techniku využívat pro výrobu jednoho kusu.“ (Attack promotion, 2016)

„Když chcete fakt dobře vypadat v originálním sportovním dresu, vyberte si sublimační potisk. Skvěle splyne s materiálem tak, jako by byl jeho součástí. A použít jej lze i na jiný textil. Hodí se nejen na dresy, ale také vlajky či ubrusy. Nebledne, neseperete jej a skvělý je na celoplošný tisk. Tuto technologii je možné použít pouze na umělé materiály, jelikož přírodní materiál nedokáže udělat potřebnou chemickou reakci.“ (Attack promotion, 2016)

Attack promotion (2016) říká: *„I mezi technologiemi potisku na textil existuje favorit. Je jím digitální tisk. Jednoznačně nejlepší technologie, při níž nejste omezení počtem barev podobně jako u sítotisku. Dá se tisknout na textil, zipy, kapsy i na ty spodní prádlo, prostě na cokoliv. A navíc má digitální potisk opravdu dlouhodobou trvanlivost. A to stále není vše. Touto technikou lze tisknout doslova cokoliv od malého počtu kusů až po trička pro celou republiku.“*

Zkušenost s těmito technologiemi je pro aranžéra velkou výhodou. Tím, že je v současné době o tyto potisky na textil obrovský zájem, reklamním a tiskařským agenturám se bude takový pracovník hodit.

Obr. č. 9: Sítotisk.

(Zdroj: <http://www.tricka-potisky.cz/princip-sitotisku-v-kostce.html>)

Obr. č. 10: Sublimační tisk.

(Zdroj: <https://procentrum.cz/sublimacni-tisk>)

Obr. č. 11: Digitální tisk.

(Zdroj: <https://www.adaptprint.cz/digitalni-potisk-textilu.html>)

Praktická část

4 Kvantitativní výzkum

Tato práce využívá kvantitativní metodu výzkumu, a to konkrétně dotazníkové šetření. Podle Juřeníkové (2019, str. 94) je kvantitativní výzkum založen na získávání statistických nebo numerických dat. Při kvantitativních metodách výzkumu jsou využívány statistické metody pro popis dvou a více jevů a jejich vzájemných vztahů, přičemž se tyto vztahy testují a vyvozují se závěry, které se zobecňují.

Chráška (2016, str. 12) také uvádí, že: „*Pokud hovoříme o kvantitativně orientovaném výzkumu v pedagogice, můžeme jej vymezit jako záměrnou a systematickou činnost, při které se empirickými metodami zkoumají (ověřují, verifikují, testují) hypotézy o vztazích mezi pedagogickými jevy. Jestliže hovoříme o tom, že kvantitativně orientované výzkumy vycházejí z pozitivistické filozofie, považujeme za důležité poznamenat, že část pedagogické veřejnosti chápe pojmy „pozitivismus“ nebo „pozitivistický“ stále ještě (a nezdůvodněně) s jistým pejorativním významovým zabarvením.*“

Kvantitativní výzkum bývá zpravidla méně náročný časově, bývá rychle proveditelný a lehce zvládnutelný pro jedince. U kvantitativního výzkumu se testují hypotézy. Provádí se statistické zpracování dat a rychle bývá zpracována analýza zjištěných dat. Výsledky kvantitativního výzkumu jsou nezávislé na výzkumnících a výstupem je přehled o problému. Při zkoumání daného problému nejdeme zcela do hloubky. Pro vyvození závěru z nasbíraných dat a výsledků používáme převážně dedukci a ne indukci. (Juřeníková, 2019, str. 95)

Při kvantitativním výzkumu jsou důležité určité fáze, které musí následovat v přesné posloupnosti a nepřipadá v úvahu některé fáze výzkumu přeskočit a pak se k ní vrátit. Pokud se při kvantitativním výzkumu nedodrží přesný postup fází, dochází k pochybení výsledků, kdy závěry práce nejsou objektivní a přesné.

Juřeníková (2019, str. 95) jednotlivé fáze kvantitativního výzkumu rozčleňuje takto:

- fáze koncepční;
- fáze návrhu a plánování;
- fáze empirická;
- fáze analytická;
- fáze diseminační.

„1. Fázi koncepční

V první fázi je nutno stanovit oblast výzkumu a jeho téma, formulovat a vymezit problém, zjistit, studovat a analyzovat dostupné bibliografické zdroje, stanovit cíl, formulovat hypotézy a provést operacionalizaci.

2. Fázi návrhů a plánování

Ve druhé fázi se tvoří návrh výzkumného plánu, stanovuje se přesná charakteristika zkoumaného objektu, vybírají se vhodné formy sběru dat a provádí se předvýzkum.

3. Fázi empirickou

Ve třetí fázi se získávají údaje o zkoumaném problému v terénu (např. distribuce dotazníků včetně jejich navrácení) a získané údaje se připraví pro analýzu.

4. Fázi analytickou

Ve čtvrté fázi je prováděna analýza získaných údajů prostřednictvím statistických metod, kdy po jejich analýze jsou data interpretována a vyvozeny závěry.

5. Fázi diseminační

V poslední fázi zveřejňujeme výsledky výzkumu."

(Juřeníková, 2019, str. 96)

4.1 Dotazníkové šetření

Účastníci kvantitativního výzkumu v této práci jsou žáci středních odborných škol, kteří studují obor Aranžér. Jako forma kvantitativního výzkumu je zvoleno dotazníkové šetření. Cílem tohoto dotazníkového šetření je získat informace týkající se používaných materiálů a technologií na odborném výcviku oboru Aranžér, jak jsou žáci spokojeni s možnostmi materiálů, a technologií, které používají v průběhu odborného výcviku, a zda jsou spíše používány moderní materiály a technologie nebo ty, které se používali v minulosti.

Jak uvedl Chráska (2016, str. 163) „*Dotazník je soustava předem připravených a pečlivě formulovaných otázek, které jsou promyšleně seřazeny a na které dotazovaná osoba odpovídá písemně.*”

Podle Juřeníkové (2019, str. 99) „*Dotazníkové šetření patří k nejrozšířenějším formám sběru dat. Dotazník můžeme charakterizovat jako soubor předem připravených logicky uspořádaných položek (otázek), které jsou respondentovi (dotazovanému) předkládány v písemné podobě. Dotazníkem lze zkoumat názory, postoje a znalosti jedinců ke zkoumanému problému.*”

4.2 Typy otázek v dotazníkovém šetření

Pro dotazníkové šetření jsou zvoleny tři typy otázek, a to:

- otevřené;
- polootevřené;
- uzavřené.

Otevřené otázky

Otevřené otázky neobsahují žádné hotové odpovědi. Je uvedena jen podstata otázky, ke které se mají dotazovaní vyjádřit. Nevýhoda těchto otázek je volnost odpovědí, které jsou pak obtížnější při vyhodnocování. Jakmile shrneme všechny odpovědi je nutné provést dodatečnou kategorizaci, která umožní velký počet odpovědí převést na menší počet zvolených kategorií, avšak při této aktivitě se vždy jistá část odpovědí ztratí. Používání otevřených otázek při velkých dotazníkových šetření není až tak časté z důvodu časové náročnosti při hodnocení nasbíraných dat. Výhodu otevřených otázek je, že umožňuje hlubší proniknutí ke sledovaným jevům a lépe postihuje skutečné mínění dotazovaných než položky uzavřené. Při přípravě otevřených otázek musíme myslet na přiměřeně velké místo pro uvedení odpovědí. (Chráska, 2016, str. 160)

Uzavřené otázky

U uzavřených otázek se dotazovaným předkládá vždy určitý počet předem připravených odpovědí. Velkou výhodou uzavřených otázek je zjednodušení vyhodnocování odpovědí. Dotazovaní raději vyplňují dotazníky s uzavřenými otázkami, z důvodu jednoduššího odpovídání. Nevýhodou uzavřených otázek je omezení volnosti odpovědí dotazovaných. (Chráska, 2016, str. 160)

Polootevřené otázky

Podle Chrásky (2016, str. 161) se otázky typu polootevřené používají „*abychom se vyhnuli nebezpečí, že neuvedeme některou možnou odpověď, můžeme použít i nabídky „jiná odpověď“.* Tuto nabídku volí respondent v případě, že mu nevyhovuje žádná z nabízených možností. Při řazení nabídek odpovědí dbáme, aby navrhované odpovědi byly vždy seřazeny podle určitého kritéria. Výsledky získané dotazníkovým šetřením lze potom snáze interpretovat.“

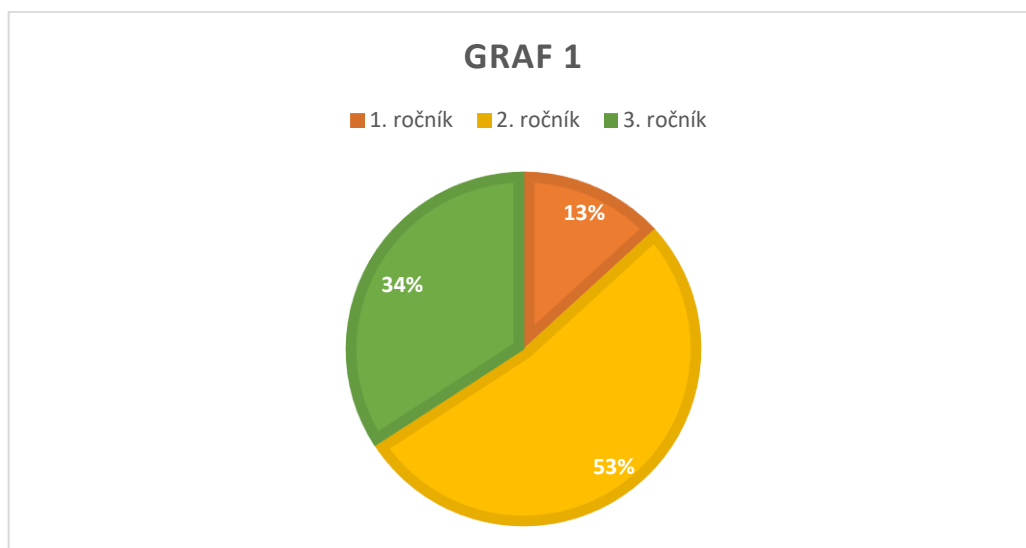
5 Průběh dotazníkového šetření

Dotazníkové šetření, které bylo zcela anonymní proběhlo na pěti oslovených středních odborných školách, které vyučují obor Aranžér. Dotazník byl školám poslán elektronickou formou a ze všech oslovených škol poslalo odpověď pouze 76 žáků. Dotazník je určen žákům všech tří ročníků tohoto oboru za účelem zjistit spokojenost žáků s možnostmi používaných materiálů a technologií, které používají na odborném výcviku. Dále v dotazníku proběhlo dotazování žáků, kde probíhá jejich odborný výcvik, za účelem zjištění nových zkušeností na jiných pracovištích. Cílem bylo zjistit další možnosti, které přicházejí v úvahu, než je odborná učebna ve škole. Dotazník obsahuje 13 otázek typu otevřená, uzavřená a polootevřená otázka.

Otázka 1:

Který ročník oboru Aranžér studujete?

- a) 1. ročník
- b) 2. ročník
- c) 3. ročník

Graf č. 1: Otázka 1.

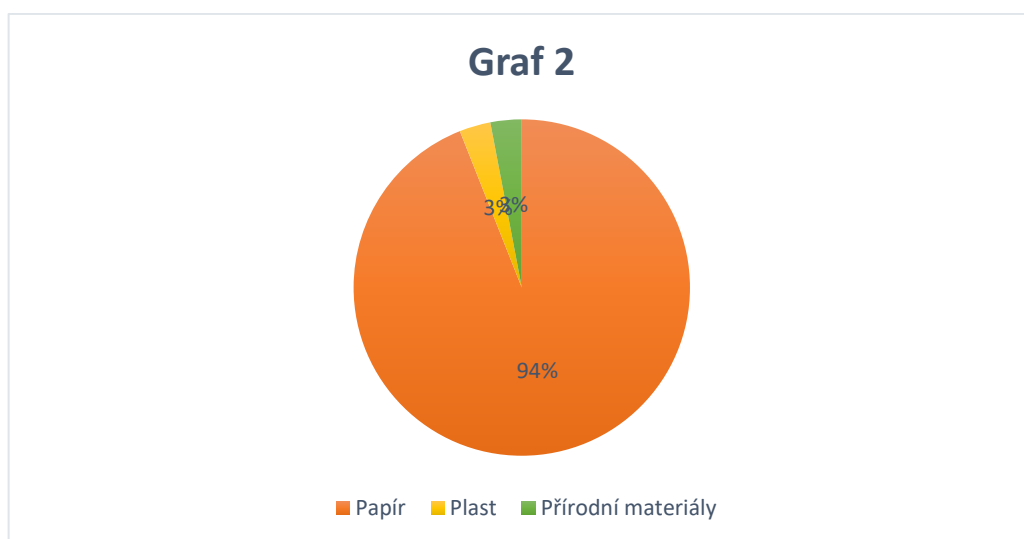
(Zdroj: vlastní zpracování)

Z celkového počtu dotázaných žáků odpovědělo 10 žáků 1. ročníku, 40 žáků 2. ročníku a 26 žáků 3. ročníku.

Otázka 2:

Jaké materiály při své praxi používáte nejčastěji?

- a) Papír
- b) Plast
- c) Odpadový materiál
- d) Kov
- e) Dřevo
- f) Přírodní materiály

Graf č. 2: Otázka 2.

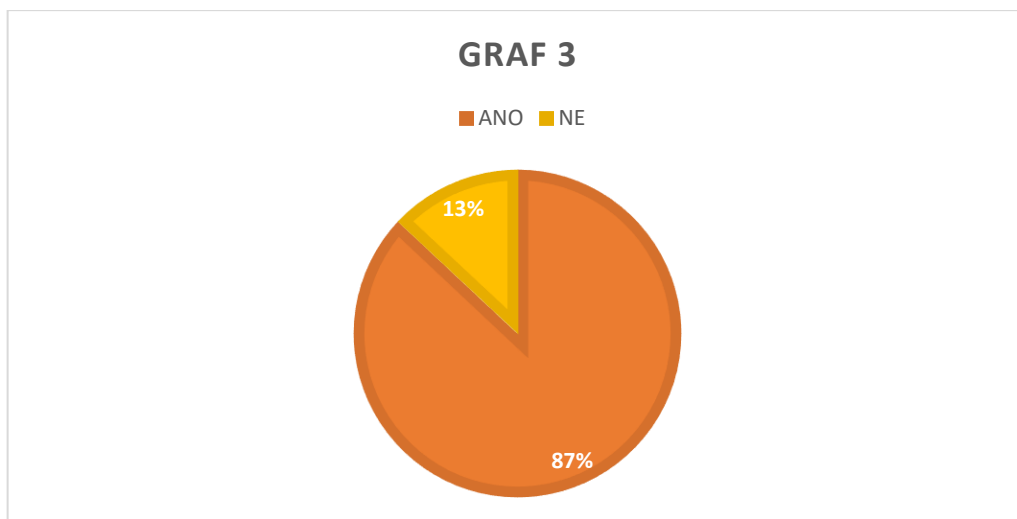
(Zdroj: vlastní zpracování)

Největší procento používaných materiálů získal papír, a to jako odpověď od 72 žáků, což činí 94 %. Minimální je používání přírodních materiálů a plastů. U každého materiálu je to celkově 3 % z celkových odpovědí. Jako nejvíc využívanou variantu přírodních materiálů a plastu zvolili v obou dvou případech pouze dva žáci. Z těchto odpovědí vyplývá, že papírové materiály jsou stále nejpoužívanějším materiálem aranžérů, tak jako tomu bylo vždy.

Otázka 3:

Používáte při své praxi recyklovaný materiál?

- a) Ano
- b) Ne

Graf č. 3: Otázka 3.

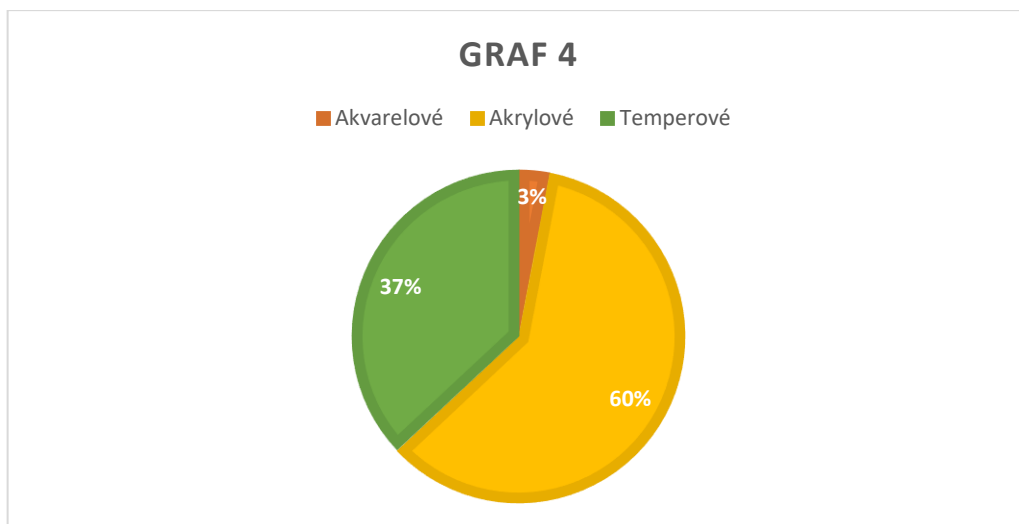
(Zdroj: vlastní zpracování)

Možnost ANO zvolilo 66 žáků (87 % odpovídajících) a odpověď NE pouze 10 žáků (13 % odpovídajících), z čeho vyplývá, že se žáci při své praxi snaží používat recyklovaný materiál, a tak chránit životní prostředí. Při používání recyklovaného materiálu je vždy potřeba zapojit svou fantazii a vytvořit zajímavou variantu např. dekorací. Používání recyklovaného papíru může vést i k rozvíjení kreativity a nápaditosti žáků.

Otázka 4:

Jaké používáte malířské barvy?

- a) Akrylové barvy
- b) Akvarelové barvy
- c) Temperové barvy
- d) Jiné

Graf č. 4: Otázka 4.

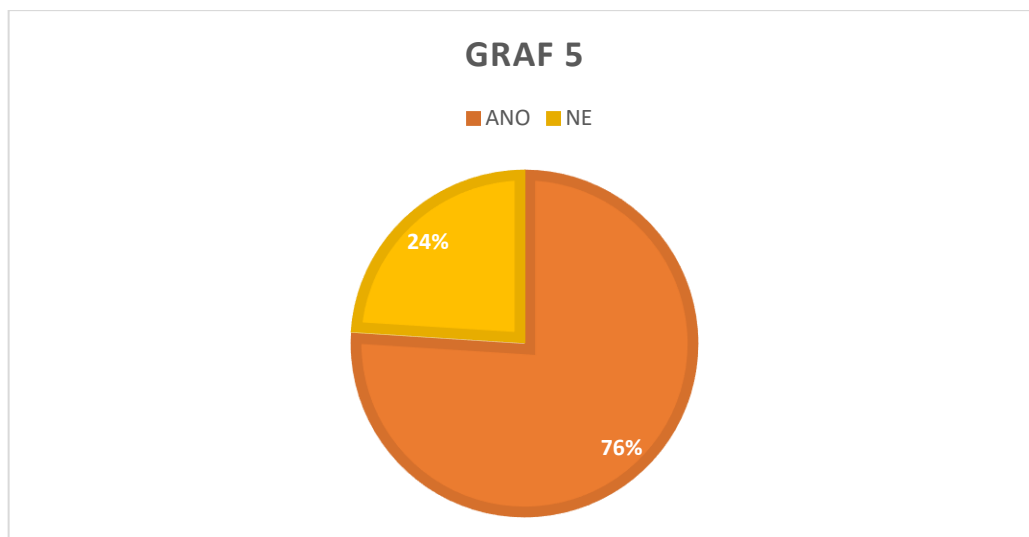
(Zdroj: vlastní zpracování)

Temperové barvy používá z dotazovaných 28 žáků (37 % odpovídajících), akrylové barvy používá 46 žáků (60 % odpovídajících) žáků a nejméně jsou na praxi používané akvarelové barvy. Tuto odpověď zvolili pouze 2 žáci (3 % odpovídajících). Dle tohoto grafu je značně viditelné, že převažuje používání akrylových barev, a to i přes jejich vyšší cenu. Temperové barvy jsou oproti akrylovým značně levnější, a přesto tuto variantu volí pouze 37 % žáků. Důvodem může být lepší krycí vlastnosti akrylových barev, a také mají výhodu oproti temperovým barvám, a to že po zaschnutí je nelze rozmazat vodou. Akvarelové barvy zvolilo nejmenší procento žáků pravděpodobně z důvodu složitějšího vytvoření akvarelové malby.

Otázka 5:

Jste spokojeni s možnostmi materiálu, s kterými pracujete?

- a) ANO
- b) NE

Graf č. 5: Otázka 5.

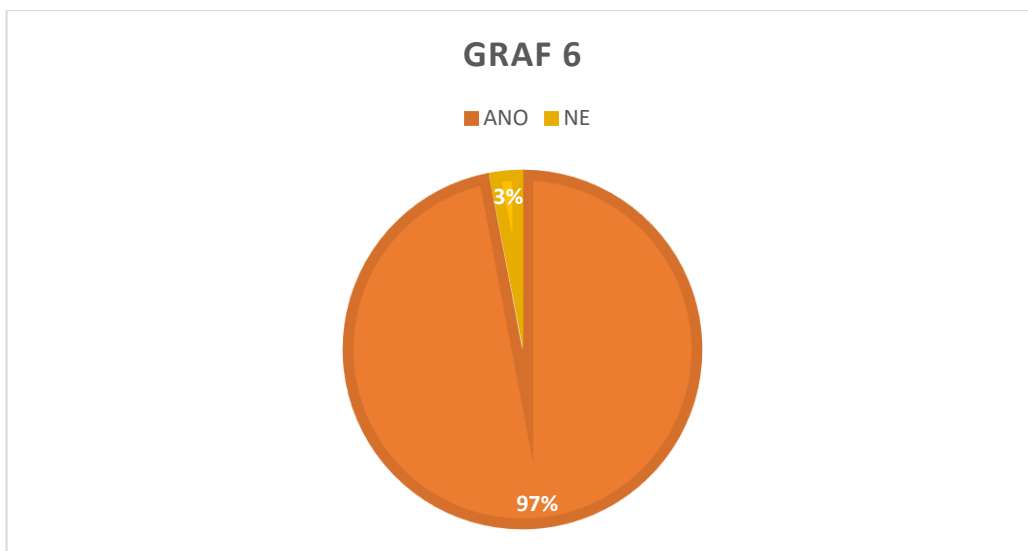
(Zdroj: vlastní zpracování)

Podle těchto odpovědí je 58 žáků (76 % odpovídajících) spokojeno s možností materiálů, které v rámci své praxe používají, kdežto 18 žáků (24 % odpovídajících) s poskytnutým materiálem spokojeno není. Výsledek této otázky je velmi uspokojivý, protože jsou $\frac{3}{4}$ žáků spokojeny s poskytnutým materiálem, který používají na odborném výcviku. Jelikož je v této době velice náročné a finančně nákladné sehnat potřebný materiál lze usoudit, že střední odborné školy se s tímto problémem nepotýkají a jsou schopné sehnat dostačující množství potřebných materiálů.

Otázka 6:

Pracujete při své praxi s počítačovými grafickými programy?

- a) ANO
- b) NE

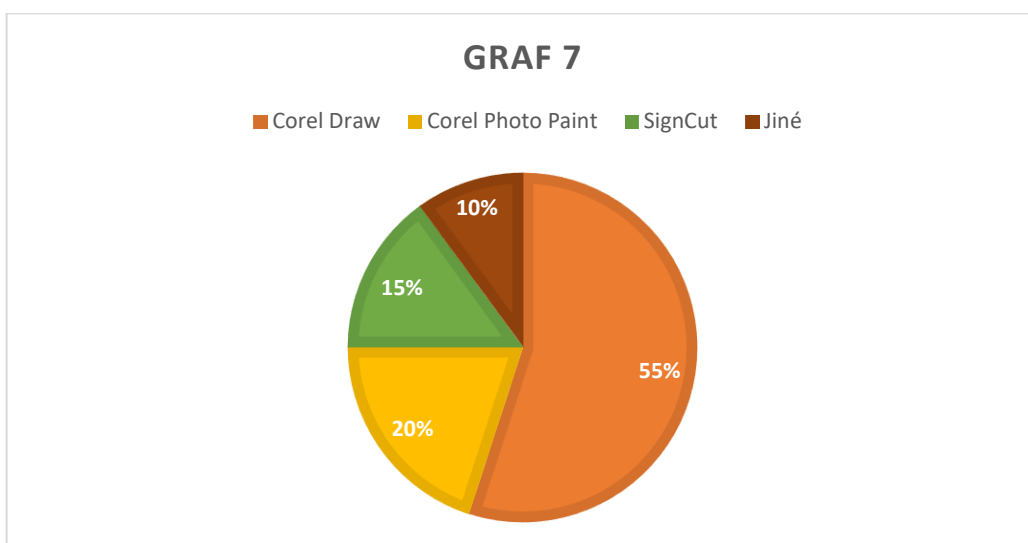

Graf č. 6: Otázka 6
(Zdroj: vlastní zpracování)

U této otázky odpovědělo 74 (97 % odpovídajících) žáků, že v rámci své praxe používají počítačové grafické programy, jen 6 (3 % odpovídajících) žáků odpovědělo, že grafika v rámci jejich praxe neprobíhá. To, že na některých školách není v rámci odborného výcviku zahrnuta práce s počítačovými grafickými programy, a to s ohledem na dnešní moderní dobu a budoucí uplatnění aranžérů v grafických firmách, šťastné a moudré rozhodnutí.

Otázka 7:

Jaké počítačové programy používáte? Uveďte alespoň 3 příklady.

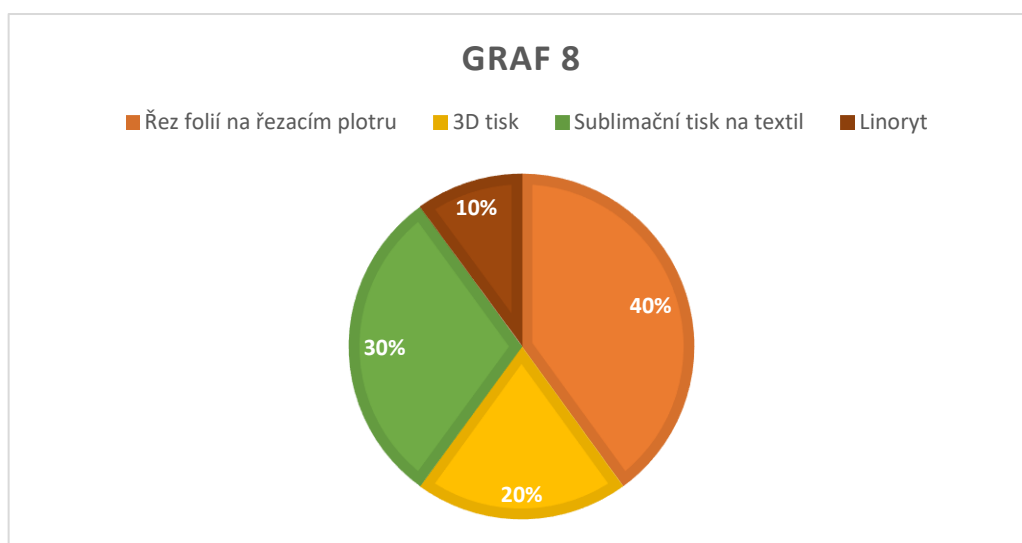

Graf č. 7: Otázka 7.
(Zdroj: vlastní zpracování)

V odpovědích bylo zmíněno velké množství počítačových grafických programů. Nejvíce byl zmíněný program Corel Draw, a to od 42 žáků (55 % odpovídajících). Dalších 15 žáků (20 % odpovídajících) zmínilo program Corel Photo Paint a 11 žáků (15 % odpovídajících) program SignCut. Corel Draw a Corel Photo Paint slouží k vytvoření grafických návrhů a program SignCut je program, který je propojený s řezacím plotrem a upravuje se v tomto programu text, který se následně posílá na řez. Zbýlých 8 žáků (10 % odpovídajících) zmínilo další možnosti počítačových programů, které používají při odborném výcviku, a to program Zoner Calisto, Abdobe. Photoshop, aj. Z tohoto vyplývá, že žáci mají dostatečný přehled a zkušenosti s grafickými počítačovými programy, což je pro ně velkou výhodou pro jejich budoucí uplatnění.

Otázka 8:

Jaké používáte technologie (např.: 3D tisk, plotr, sublimace apod.) při své praxi? Uveďte příklady.

Graf č. 8: Otázka 8.

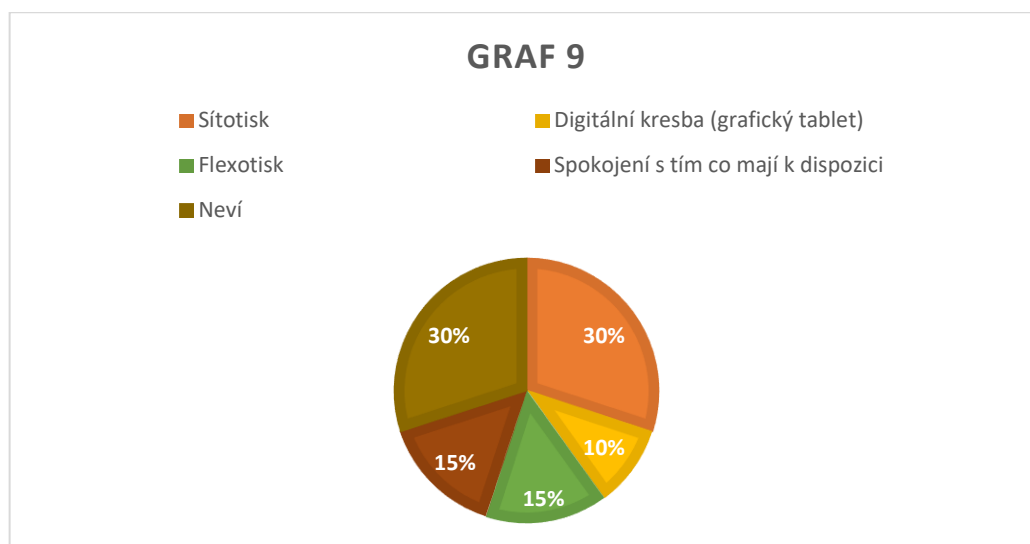
(Zdroj: vlastní zpracování)

Z tohoto grafu vyplývá, že 30 žáků (40 % odpovídajících) během své praxe vyřezává na řezacím plotru, 23 žáků (30 % odpovídajících) používá sublimační technologii při tisku na textil, 15 žáků (20 % odpovídajících) má zkušenost s 3D tiskem a pouze 8 žáků (10 % odpovídajících) používá na praxi technologii linorytu, která patří do staré technologie tisku z výšky, jako výše zmiňovaný knihtisk. Je vidět, že školy směřují moderním směrem a používání moderních technologií do odborného výcviku zahrnují. Podle výsledků je nejvíce používaný řezací plotr, který je i v tiskařských firmách značně používaný, především z důvodu

velkého zájmu o různé polepy. U sublimačního potisku na textil by mohlo být procento odpovědí vyšší, aby žáci měli s touto technologií dostatek zkušeností, opět především z důvodu velkého zájmu o potisky na textil.

Otázka 9:

Které technologie ve škole nejsou a rádi byste je používali?

Graf č. 9: Otázka 9.

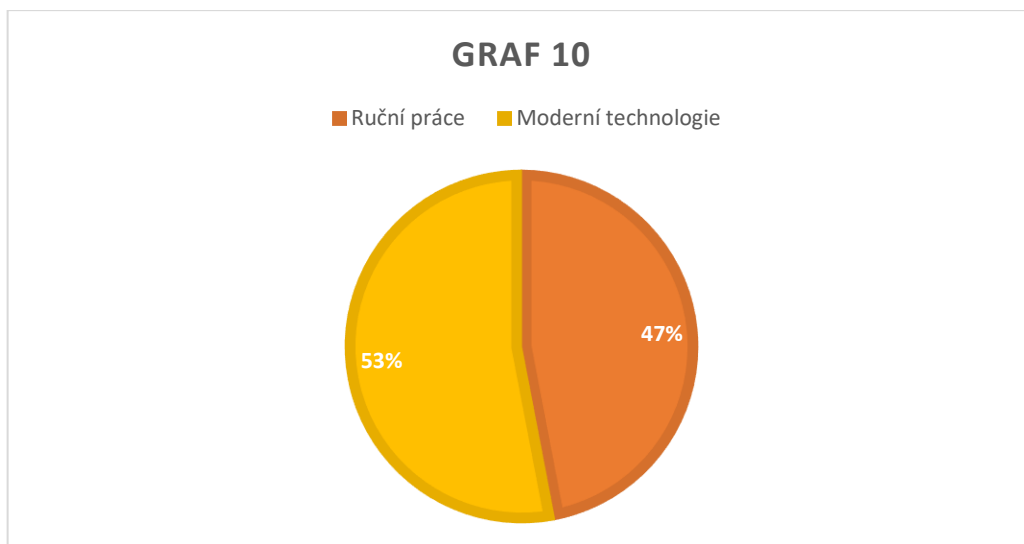
(Zdroj: vlastní zpracování)

Více jak polovina žáků má jasnou představu o tom, jakou technologii by si chtěla na svém odborném výcviku vyzkoušet, ale nemají ji k dispozici. Celkem 23 žáků (30 % odpovídajících) by chtělo vyzkoušet sítotisk, o němž je zmínka v teoretické části, 11 žáků (15 % odpovídajících) by si chtělo vyzkoušet flexotisk, který spadá to technologií tisku z výšky, 8 žáků (10 % odpovídajících) by si chtělo vyzkoušet grafický tablet na zpracování digitální kresby, 11 žáků (15 % odpovídajících) je spokojeno s tím, co mají na odborném výcviku k dispozici. Zbylých 23 žáků (30 % odpovídajících) nemá představu o konkrétních nových technologiích, které by si chtěli vyzkoušet.

Otázka 10:

Pracujete raději s modernějšími technologiemi nebo upřednostňujete klasickou ruční práci?

- a) Ruční práce
- b) Moderní technologie

Graf č. 10: Otázka 10.

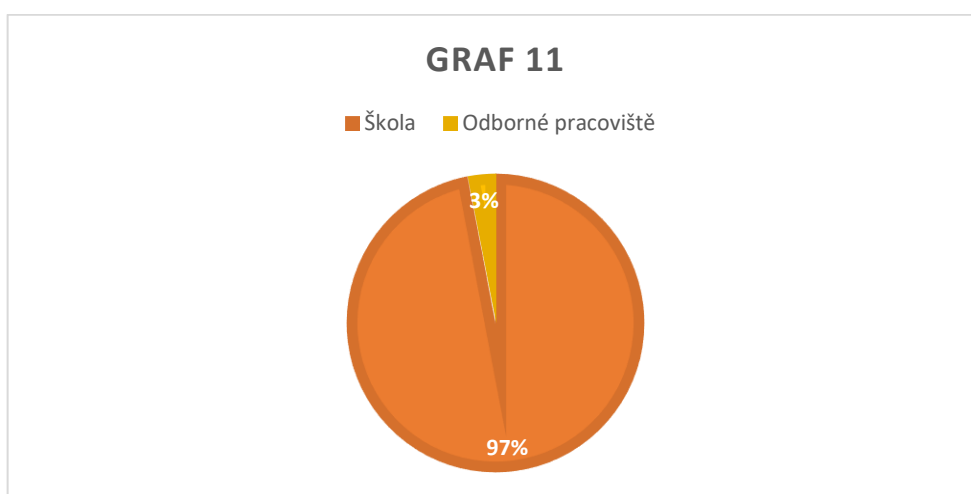
(Zdroj: vlastní zpracování)

Zde je viditelné, že žáci jsou ve svých odpovědích téměř na stejném procentuálním zastoupení. Konkrétně 40 žáků (53 % odpovídajících) upřednostňuje moderní technologie a 36 žáků (47 % odpovídajících) radši zpracovává svou práci ručně. Je zvláštní, že přes časté používání mobilních telefonů, sociálních sítí a jiných digitálních technologií, tolik žáků na odborném výcviku upřednostňuje spíše ruční práce před používání moderních technologií.

Otázka 11:

Kde Vaše odborná výuka probíhá nejčastěji?

- a) Odborná učebna ve škole
- b) Odborné pracoviště mimo školu

Graf č. 11: Otázka 11.

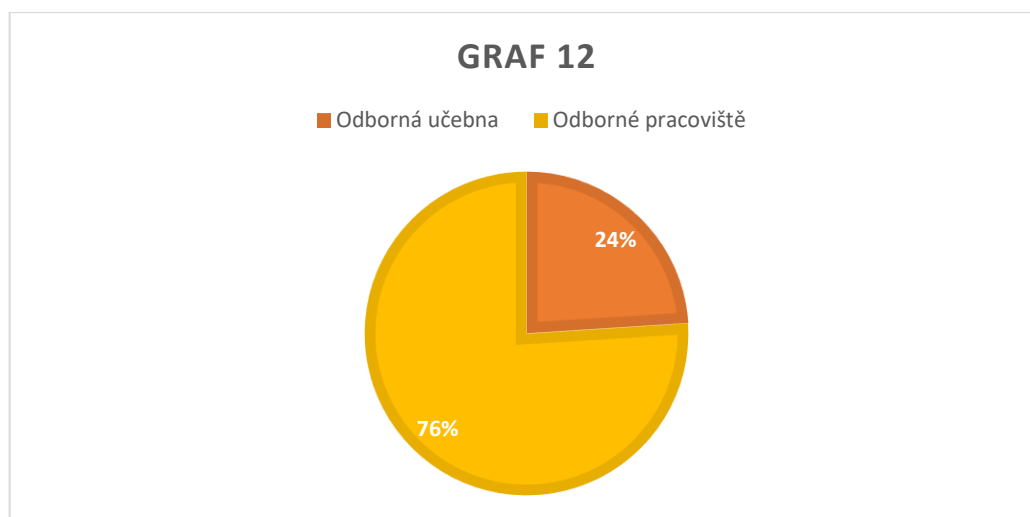
(Zdroj: vlastní zpracování)

Podle odpovědí drtivá většina odborného výcviku probíhá ve škole. Odborný výcvik má ve škole 74 žáků, což je 97 % odpovídajících. Pouze 2 žáci (3 % odpovídajících) odpověděli, že jejich odborný výcvik probíhá převážně na odborném pracovišti mimo školu. Důvodem může být pro školy jednodušší organizace odborného výcviku probíhajícího ve škole než na odděleném pracovišti.

Otázka 12:

Kterou formu výuky upřednostňujete?

- a) Odbornou učebnu ve škole
- b) Odborné pracoviště mimo školu

Graf č. 12: Otázka 12.

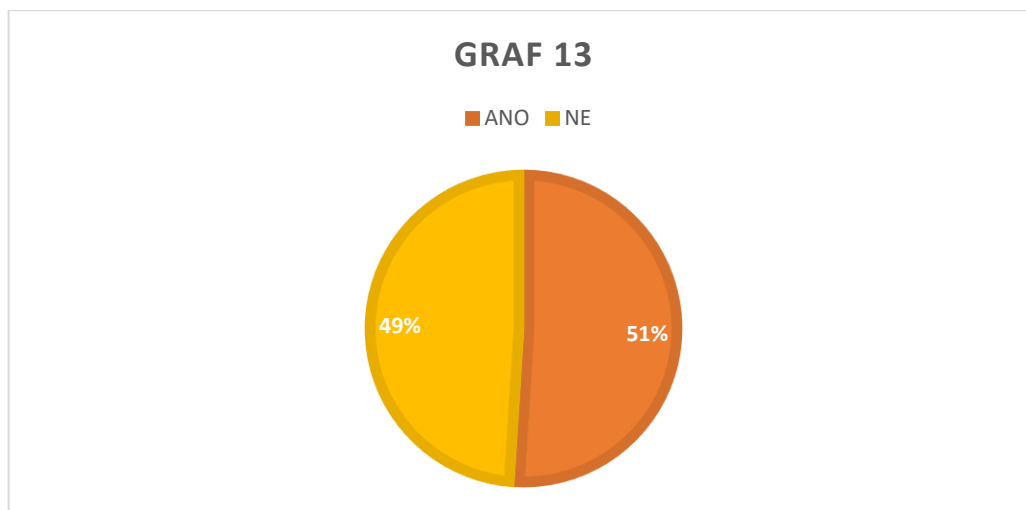
(Zdroj: vlastní zpracování)

I přes velkou převahu předchozí odpovědi, že odborný výcvik probíhá spíše ve škole, by valná většina žáků preferovala spíše tu variantu, aby odborný výcvik probíhal na odděleném odborném pracovišti. Odborný výcvik mimo školu by chtělo 56 (76 % odpovídajících), kdežto 18 žáků (24 % odpovídajících) by chtělo zůstat na praxi ve škole. Určitě je důležité zvážit možnost odborného výcviku v různých firmách, když je ze strany žáků takový zájem o to, vyzkoušet si odborný výcvik jinde než v odborné učebně školy.

Otázka 13:

Pokud byste měli možnost znovu si zvolit obor, zvolili byste opět aranžéra?

- a) ANO
- b) NE

Graf č. 13: Otázka 13.

(Zdroj: vlastní zpracování)

Počet odpovědí na tuto otázku je téměř vyrovnaný. Obor Aranžér by si opět zvolilo 39 žáků (51 % odpovídajících) a 37 žáků (49 % odpovídajících) by si raději zvolili jiný obor. I když není sto procentní oblíbenost tohoto oboru, stále je to oblíbenost poměrně vysoká. Snad i v následujících letech bude o tento obor zájem a u žáků bude tak oblíbený, jak je teď.

5.1 Vyhodnocení dotazníkového šetření

V první otázce bylo zjištěno, že největší zájem o vyplnění dotazníků byl u žáků druhých ročníků. Tato otázka byla obsažena v dotazníku z důvodu orientace, kolik žáků a z jakých ročníků odpovídalo na předložené otázky. Otázky 2, 3, 4, a 5 byly zaměřeny na to, jaké materiály používají v průběhu odborného výcviku. Z odpovědí vyplývá, že neustále je nejpoužívanějším materiálem papír. Mezi odpověďmi byly zmíněny jako nejčastěji používaný materiál také plast a přírodní materiály. Často používaný je i recyklovaný materiál, a to dokazuje, že i dnešní žáci středních škol dbají na životní prostředí a snaží se šetřit materiálem a používají materiál recyklovaný. Požívání recyklovaného materiálu žákům také dopomůže k rozvíjení nápaditosti, protože použití recyklovaného materiálu při aranžování vyžaduje kreativní a nápadité přemýšlení. Také z těchto odpovědí vyplývá, že většina žáků je spokojena s materiály, které mají na odborném výcviku k dispozici. Ovšem ne vždy tomu tak je. Ne vždy má škola dostatek finančních prostředků, popřípadě sponzorů, na dodávání dostatku potřebného materiálu pro kvalitní a plnohodnotnou výuku. Avšak odpovědi žáků naznačují, že těchto škol není mnoho.

Otázky 6, 7, 8 a 9 se dotazovaly na modernější technologie používané na odborném výcviku. Žáci mají přístup na odborném výcviku ke grafice, což je v dnešní době velice důležité pro jejich budoucí uplatnění. Znalosti získané na odborném výcviku s tímto typem práce jsou velmi žádané v tiskařských a reklamních firmách. Žáci mají i značný přehled o jednotlivých typech grafických počítačových programů. Nejčastěji je používán Corel Draw, který je bohužel licencovaný a nemohou s ním žáci pracovat i doma. Novodobé technologie, jako 3D tisk nebo sublimační potisk textilu je již na středních školách známý a žáci s těmito technologiemi umí pracovat, což je výhoda opět pro žáky v jejich budoucím uplatnění. Žáci mají i přehled o dalších technologiích, které na odborném výcviku nepoužívají, ale chtěli by si je vyzkoušet. Různé technologie, které aranžéři při své práci používají probírají žáci v teoretické výuce, ale ne vždy má škola možnost si potřebné pomůcky pořídit, aby si žáci vyzkoušeli tyto technologie zároveň i v praxi.

Z otázky 10 vyplývá, že žáci upřednostňují v průběhu odborného výcviku spíše používání moderních technologií než ruční práce. Vyhodnocení této otázky je překvapující. Dnešní žáci tráví převážně čas na sociálních sítích, používají různé moderní technologie, a i přesto byly odpovědi téměř vyrovnané, i když by se dalo předpokládat sto procentní upřednostnění moderních technologií, ale není tomu tak.

Otázky 11 a 12 byly zaměřené na spokojenost žáků se svým odborným pracovištěm. Odborný výcvik na středních školách probíhá spíše ve škole. Je to velká nevýhoda spíše pro žáky, protože žáci nemají tu možnost získat nové zkušenosti s moderními technologiemi v praxi samotné, které budou potřebovat pro své budoucí zaměstnání. Pro školy je pravděpodobně organizačně jednodušší mít žáky na odborném výcviku ve škole, ale pokud nejsou na odborném výcviku dostatečné materiály ani technologie, měla by se zvážit možnost najít nějaké odborné pracoviště, které by žákům možnost získání nových zkušeností poskytlo. Z předposlední otázky vyplývá, že ze strany žáků o odborný výcvik na odděleném pracovišti je značně velký.

Poslední otázka byla zvolena pro zjištění, jak je obor Aranžér oblíbený a zda jsou žáci se svým výběrem věnovat se tomuto oboru spokojeni či nikoli. V tomto jsou žáci rozděleni téměř na polovinu, avšak převažuje o dva hlasy obliba tohoto oboru. Zájem o tento obor je velký a snad oboru Aranžér tato obliba zůstane i nadále.

Závěr

Materiály a technologie jsou nedílnou součástí práce aranžérů a slouží jim k vytvoření kreativních, exkluzivních a nápaditých výtvořů. Bez materiálů a technologií by aranžéři nebyli schopni vytvořit poutavé propagační prostředky, dekorace, poutače do výkladních skříní apod.

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo posouzení aktuálně používaných materiálů a technologií, které jsou používány v průběhu praktické výuky na středních odborných školách. Dále bylo posuzováno, jak jsou žáci spokojeni s možnostmi materiálů, které jim jsou poskytnuty k práci, a technologií, které používají v průběhu odborného výcviku, a zda jsou spíše používány moderní materiály a technologie nebo ty, které se používali v minulosti.

Teoretická část se zabývala vývojem samotného oboru Aranžér, jak probíhá výuka tohoto oboru na středních odborných školách a jaké mají uplatnění absolventi tohoto oboru v dnešní době. Teoretická část se dále věnovala používaným materiálům a technologiím, které žáci používají při své práci aranžéři. Nejprve byly popsány materiály a technologie, které byly používány v dřívějších dobách a závěr teoretické části se zabývá materiály a technologiemi, které jsou používány dnes.

V praktické části bakalářské práce byl řešen samotný cíl práce, kde byly hodnoceny aktuálně používané materiály a technologie na odborném výcviku. Pro dosažení cíle bylo zvoleno kvantitativní metody výzkumu, a to konkrétně dotazníkové šetření. Vypracovaný dotazník byl rozposlán na několik středních odborných škol v rámci ČR, které vyučují obor Aranžér. Na dotazník celkem odpovědělo 76 respondentů, tedy žáků daných škol. Dotazník byl vytvořen za účelem posouzení aktuálně používaných materiálů a technologií, které jsou používány na odborném výcviku, a zda žáci na odborném výcviku mají možnost pracovat s modernějšími technologiemi a materiálem nebo pracují stále materiály a technologiemi, které byly používány již v minulosti.

Vyhodnocením dotazníkového šetření bylo zjištěno, že nejpoužívanějším materiálem aranžérů je stále papír. Žáci do své tvorby zahrnují i recyklovaný papír, což napomáhá šetřit, jak životní prostředí, tak i finance školy. Dále byla zjištěna značná znalost grafických počítačových programů a různých moderních technologií. Žáci používají v průběhu svého odborného výcviku grafické programy a moderní technologie, což je pro žáky velkou výhodou. Velkým překvapením bylo zjištění, že velká část dotazovaným upřednostňuje při své praxi ruční práce, a ne moderní (digitální) technologie. V této době by se dalo předpokládat, že mladí aranžéři půjdou spíše tímto směrem, avšak není tomu tak.

Obor Aranžér je velice zajímavý obor, ale bohužel v této době pokroku tento obor upadá a směřuje spíše do odvětví reklamy a propagace a digitálního ztvárnění. Je možné predikovat, že postupem času název Aranžér vymizí a z Aranžéra se stane propagační výtvarník. Proto by bylo vhodné zahrnout do výuky více modernějších materiálů a technologií, aby absolventi oboru měli více možností se uplatnit v reklamních agenturách nebo tiskařských firmách každý den intenzivně používají.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

JUŘENÍKOVÁ, Petra. *Metodika pro zpracování závěrečné práce* [online]. Brno: Masarykova univerzita Brno, 2019 [cit. 2023-06-02].

Dostupné z: https://is.muni.cz/el/med/podzim2019/MIVO011p/um/Metodika_pro_zpracovani_zaverecne_prace_skripta.pdf

MIROSLAV, Chráska. *Metoda pedagogického výzkumu: Základy kvantitativního výzkumu* [online]. 2. aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2016 [cit. 2023-06-02].

Dostupné z:

https://is.mvso.cz/el/mvso/zima2021/YMSID/250420/Metody_pedagogickeho_vyzkumu__1_.pdf

KAFKA, Josef. *Aranžérské materiály a jejich zpracování*. Praha: Vydavatelství obchodu v Praze, 1964. ISBN neuvedeno

KAPLOVÁ, Františka a Josef TUREK. *Propagace: Určeno pro střední odborné učiliště, obor ARANŽÉR*. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2005. ISBN 80-7182-201-9.

RVP 66-52-H/01 ARANŽÉR – ŠVP Aranžér a propagační výtvarník. Olomouc: Střední odborná škola obchodu a služeb Štursova, 2020. Dokument je dostupný v kanceláři SOŠOS Štursova

SOUČEK, Josef a Miroslav VŠETEČKA. *Aranžérské materiály*. Praha: Merkur, 1988. ISBN neuvedeno

SZALAY, Július. *Aranžování pro 1.-3. ročník středních odborných učilišť, učební obor aranžér*. 2. upravené vydání. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1973. ISBN neuvedeno

VYŠKOVSKÁ, Olga a kolektiv. *Aranžování pro prodavače*. 1. vydání. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1969. ISBN neuvedeno

Internetové zdroje

ATTACKPROMOTION.CZ. *Nejčastěji využívané technologie tisku na textil* [online]. Praha, 2016 [cit. 2023-05-30]. Dostupné z: <https://www.attackpromotion.cz/nejcastěji-vyuzivane-technologie-tisku-na-textil/>

DANEŠ, František. *Technologie versus technika*. *vesmir.cz* [online]. 1994 [cit. 2023-05-20]. Dostupné z: <https://vesmir.cz/cz/casopis/archiv-casopisu/1994/cislo-11/technologie-versus-technika.html>

DIYCESKY.CZ. *Co je řezací plotr* [online]. 2017 [cit. 2023-05-30]. Dostupné z: <https://diycesky.cz/co-je-rezaci-plotr/>

FOLIE-TAPETY.CZ. *Samolepicí folie a tapety* [online]. Těrlicko, 2019 [cit. 2023-05-25]. Dostupné z: <https://www.folie-tapety.cz/c/1395/samolepici-folie--tapety>

PRŮŠA, Josef. *Co je 3D tisk* [online]. Praha [cit. 2023-05-30]. Dostupné z: <https://josefprusa.cz/o-3d-tisku/>

STURSOVKA.CZ. *Aranžér* [online]. Olomouc: Střední odborná škola obchodu a služeb Štursova, 2014 [cit. 2023-05-15]. Dostupné z: <https://www.stursovka.cz/obory/aranzer>

SAMOSEBOU.CZ. *Jak vyrobit recyklovaný papír, snadný návod* [online]. Praha, 2019 [cit. 2023-05-20]. Dostupné z: <https://www.samosebou.cz/2019/11/22/snadny-navod-jak-si-vyrobit-recyklovany-papir/>

VAVEX.CZ. *Samolepicí folie*. [online]. Příbram, 2023 [cit. 2023-05-25]. Dostupné z: <https://www.vavex.cz/kategorie/4/samolepici-folie/>

Kvalifikační práce

PRIKNEROVÁ, Ilona. *Výuka učebního oboru aranžér*. Praha, 2021. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra pedagogiky. Vedoucí práce Marinková, Helena

Seznam obrázků

Obr. č. 1: Výkladní skříň s bytovým textilem.	10
Obr. č. 2: Lis na knihtisk	18
Obr. č. 3: Tisk z plochy	19
Obr. č. 4: Hlubotisk	19
Obr. č. 5: Světelná reklama	23
Obr. č. 6: Polep auta	24
Obr. č. 7: Řezací plotr.....	24
Obr. č. 8: Tisk šablony na 3D tiskárně	25
Obr. č. 9: Sítotisk.....	27
Obr. č. 10: Sublimační tisk	27
Obr. č. 11: Digitální tisk	27

Seznam grafů

Graf č. 1: Otázka 1.....	31
Graf č. 2: Otázka 2.....	32
Graf č. 3: Otázka 3.....	33
Graf č. 4: Otázka 4.....	34
Graf č. 5: Otázka 5.....	35
Graf č. 6: Otázka 6.....	36
Graf č. 7: Otázka 7.....	36
Graf č. 8: Otázka 8.....	37
Graf č. 9: Otázka 9.....	38
Graf č. 10: Otázka 10.....	39
Graf č. 11: Otázka 11.....	39
Graf č. 12: Otázka 12.....	40
Graf č. 13: Otázka 13.....	41

Seznam příloh

Příloha 1 – Dotazník

Příloha 1 – Dotazník

Průvodní email

Vážení žáci,

Touto cestou bych Vás chtěla poprosit o vyplnění přiloženého dotazníku. Dotazník je zcela anonymní. Výsledky z Vašich odpovědí zpracuji a použiji ke zpracování své bakalářské práce. Děkuji moc za ochotu a spolupráci.

Přeji pěkný den

S pozdravem

Mravcová Lucie

Dotazník určený pro žáky středních odborných škol oboru Aranžér na téma používané materiály a technologie.

1. Který ročník oboru Aranžér studujete?
 - a) 1. ročník
 - b) 2. ročník
 - c) 3. ročník
2. Jaké materiály při své praxi používáte nejčastěji?
 - a) Papír
 - b) Plast
 - c) Odpadový materiál
 - d) Kov
 - e) Dřevo
 - f) Přírodní materiály
3. Používáte při své praxi recyklovaný materiál?
 - a) Ano
 - b) Ne
4. Jaké používáte malířské barvy?
 - a) Akrylové barvy
 - b) Akvarelové barvy
 - c) Temperové barvy
 - d) Jiné

5. Jste spokojeni s možnostmi materiálu, s kterými pracujete?
 - a) ANO
 - b) NE
6. Pracujete při své praxi s počítačovými grafickými programy?
 - a) ANO
 - b) NE
7. Jaké počítačové programy používáte? Uveďte alespoň 3 příklady.
8. Jaké používáte technologie (např.: 3D tisk, plotr, sublimace apod.) při své praxi? Uveďte příklady.
9. Které technologie ve škole nejsou a rádi byste je používali?
10. Pracujete raději s modernějšími technologiemi nebo upřednostňujete klasickou ruční práci?
 - a) Ruční práce
 - b) Moderní technologie
11. Kde Vaše odborná výuka probíhá nejčastěji?
 - a) Odborná učebna ve škole
 - b) Odborné pracoviště mimo školu
12. Kterou formu výuky upřednostňujete?
 - a) Odbornou učebnu ve škole
 - b) Odborné pracoviště mimo školu
13. Pokud byste měli možnost znovu si zvolit obor, zvolili byste opět aranžéra?
 - a) ANO
 - b) NE

Anotace

Jméno a příjmení:	Lucie Mravcová
Katedra:	Katedra technické a informační výchovy
Vedoucí práce:	prof. PhDr. Milan Klement, Ph.D.
Rok obhajoby:	2023

Název práce:	Používané materiály a technologie v praktické výuce aranžérů a jejich vývoj v čase
Název v angličtině:	Used materials and technologies in the practical teaching of arrangers and their development over time
Anotace práce:	Bakalářská práce se zabývá posouzení aktuálně používaných materiálů a technologií, které jsou používány v průběhu praktické výuky na středních odborných školách. Práce je rozdělená na část teoretickou a část praktickou. Teoretická část se zabývá vývojem oboru Aranžér, materiály a technologiemi používané v minulosti a novodobími materiály a technologiemi. Praktická část se zabývá vyhodnocením aktuálně používaných materiálů a technologií na odborném výcviku.
Klíčová slova:	Materiály, technologie, aranžér, reklama, propagace, počítačové programy
Anotace v angličtině:	The bachelor's thesis deals with the assessment of currently used materials and technologies, which are used during practical teaching at secondary vocational schools. The work is divided into a theoretical part and a practical part. The theoretical part deals with the development of the Arranger field, materials and technologies used in the past and modern materials and technologies. The practical part deals with the evaluation of currently used materials and technologies in professional training.
Klíčová slova v angličtině:	Materials, technology, arranger, advertising, promotion, computer program
Přílohy vázané v práci:	1 přílohy: <i>Dotazník</i>
Rozsah práce:	49 stran
Jazyk práce:	čeština